

தாயகம்

சுலப விளக்கிய மாத தீர்த்தம்

நான் எப்பொழுதும் மனிதகுல விடுதலைக்
காண பேராட்ட அணிவகுப்பில் நிற்கவே
விரும்புகின்றேன். எங்கோ ஒரு முலையில்
அல்ல, அணிவகுப்பின் முன்னணியில்
நிற்கவே விரும்புகின்றேன்.

— ஆண்டு ராவாஷி

1975

7

விளக்கிய
தீர்த்தம் 75

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு

இலக்கியம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
பொதுப்படையான குறிக்கோளின் பகு
தியாக வேண்டும். முழுத் தொழிலாளி
வர்க்கத்தின் அரசியல் உணர்வு பெற்ற
முன்னணிப் படை முழுமையாலும்
இயக்கப் பெற்றுவரும் ஒரே ஒரு மாபெ
ரும் சமூக ஐனநாயகக் கட்சி இயக்கத்
தின் ‘பல்லும் சில்லுமாக’ திகழவேண்
மும். இலக்கியம் என்பது ஸ்தாபன ரீதி
யானதும், திட்டமிடப்பட்டதும் ஒன்றி
ணைந்ததுமான சமூக ஐனநாயகக் கட்சி
வேலையின் உள்ளுறுப்பாக வேண்டும்.

— வெளின்

பிரிவினை நியாயமானதா?

பிரிவினை... .!

பிரிவினைக் கோவும் வடபகுதியில் சிலரால் கிளப்பபடுகின்றது.

பிரித்து வாழ்வதால், தமிழர்கள் தம்மைத்தாமே ஆள்வதால் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

பிரித்து வாழ்வதற்கு பள ஆதாரங்கள் தேடப்படுகின்றன. பள நூற்றுண்டுகளாக தமிழர்கள் தனியாக வாழ்த்துவன்னால் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இயக்கர், நாகர், தமிழர்கள் எனக்காலி குவேனி காலத்திற்கு தமிழ் மக்களை அழைத்துச் செல்ல விரும்புகின்றனர்.

வரஸாரு ஒரு போதும் பின்னேக்கி நகர்வதில்லை. முன் நேர்க்கித்தான் செல்லும். தமிழ் போகம் மக்களின் இனப்பீரிச் சிலையை பின்னேக்கி இழுத்துச் சென்று 2,500 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் விடுவது மட்டமயானதாகும்.

இனப் பிரச்சினையின் நிகழ்காலத் தண்மைகளை நிதானமாக விஞ்ஞான பூர்வமாக அல்லது ஆராய்த்து சரியான வழிகளில் செயல்படுவதே தமிழ் இனத்திற்கும், நமது நாட்டிற்கும் உதிதமானது.

ஒரு நாட்டில் வாழும் தேசிய இனங்கள் மத்தியில் உள்ள முதலாளித்துவ சக்திகளின் போட்டியிலே இனப் பிரச்சினைகளும் அடைகின்றது. இவ் முதலாளித்துவ சக்திகள் தந்தமது சொர்த்த இனங்களைச் சுரண்டு அடக்குவதுடன் நில்லாது ஏனைய இனங்களையும் காண்டாம் அடக்கம் பூற்படுகின்றன.

எமது நாட்டில் ஏகாதிபத்தியபழும், நிலப்பிராத்துவமும், பெரு முதலாளித்துவமும் சுலப சென்பாக்கியங்களூட்டன் இன்றும் இருக்கவே செய்கின்றன. இதனுடைய வர்க்க வரலாபாடுகளும் சுருள்ள ஆம் அடக்கமுறையும், புடையுதிய வழிகளில் நீடிக்கலே செய்கின்றன. இவற்றின் கொடுமைகளால் தீயகள்—தமிழ்-உள்ளீம் உழைக்கும் மக்கள் நாளாந்தம் சொல்லும் தன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர்.

பிரிவினையின் மூலம் தமிழ் இனத்தை மத்தியிலுள்ள வர்க்க வேறுபாடுகளும், சுரண்டறும், அடக்கமுறைகளும் அற்றுப் போய் விடுமா? சொத்துவட்டயோரும், நிலம்பகாத்தோரும், அதி

கார அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களும் பிரிவினையால் தமது வர்க்க எண்ணக்கொடும் நடைமுறைகளையும் மாற்றிவிடுவார்களா?

பிரிவினையில் நோக்கம் என்ன? முழு இலக்கையிலிரும் போட்டி போட்டு சுரண்டலை நடத்த முடியாத நமிழ் முதலை விந்துவங் தனிநாட்டை அமைத்து தனிப்பாகத் தமது இன மக்களின் பேல் சுரண்டல் ரச்சியும் அமைக்க விரும்புகின்றது. இதற்கு அன்றீய துண்டுதல் நிறைய உண்டு.

முழு இந்தெயால்லதும் போட்டி போட்டு சுரண்டலை நடத்த முடியாத முள்ளீம் முதலாளித்துவம் மூலமிக் கூக்களுக்கு ஒரு நாடு கேட்டது. இதியா பிரிக்கப்பட்டு பாலெஸ்தான் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு சிரிட்டின் ஏகாதிபத்தியம் சுலை உதவைகளையும் செய்தது. சில வருடங்களுக்கு முன் வங்கராஜ மக்களுக்கு தனி நாடு வேண்டும் என்று கூறி டாலெஸ்தான் துண்டிடப்பட்டு பங்காளதேஷ் உருவரக்கப்பட்டது. சோவியத் சமூக ஏகாதிபத்தியக்கீர்த்தி உகலியுடன் இந்தீய ஆளும் வர்க்கம் ஜித்து முன் நின்று உதவி செய்தது.

பிரிவினையால் தோன்றிய பங்காளதேஷ் நிலைமை இன்று என்ன? பங்காளதேஷ் உழைக்கும் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கதா? பங்காளதேஷ் பிரிவினையால் பயன் பெற வர்கள் கிழக்கு பங்காள பெரு முதலாளி வர்க்கமும். இந்தீய பெரு முதலாளி வர்க்கமும் தான். காரடலின் கொடுமைகளும், பஞ்சமும், பரியும் பங்காளதேஶத்தை விட்டு அகறும் கிறு அறிவு துறிந்து நுழைக்கும் தென்படவில்லை. இனத்தைத்திடம் ஆளுவதால்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படமாட்டாது என்பதற்கு இது ஒர் உதவரணம்.

நாடுகள் துண்டாடப்படுவதை ஏகாதிபத்தியமும், சமூக ஏகாதிபத்தியமும் விரும்புகின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் தொழிலாளி வர்க்க இயங்கங்கள் தேசிய ரீதியில் எழுச்சி பெறுவதைக் கட்டிக்கொடுக்க, அவற்றைப் பலவீனப் படுத்தவும் பின்னால் படுத்தவும் பிரிவினை ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

பிரிவினையில் ஆரங்குப் பற்றி நமது நாட்டு விடுதலை விரும்பிக்கும் தேர் பக்க சக்கிகளும் மிக விழிப்பாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கவேண்டும்.

தமிழ் இனம் மத்தியில் உள்ள முதலாளிக்குதுவ சக்திகள் மட்டுமே பிரிவினையக் கோருகின்றன. இச் சக்திகள் அந்றீய தலையிட்டுக்காக ஆவறுடன் காத்து நிற்கின்றன.

இன்றைப் புதலாளித்துவ பாரானுமன்ற ஐந்தாயக ஆட்கி அமைப்பின் கீழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் இனப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட முடியாத அதற்கு மாற்று வழியாக பிரிவினை கோருவது பிர்வோகத்துக்குமானாலும், தேசத்துரோகமானதாகும்.

ஏகாதிபத்தியக் கிலைப்பிரபுத்துவம், பெரு முதலாளித்துவம் ஆவிவர்த்தக எதிரான பெறுப் போராட்டத்தில் சிங்கள நமிழ் - முள்ளீம் உழைக்கும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றினைத்து போராட நொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான மக்கள் ஜனநாயக ஆட்சி முறையை உருவாக்குவதன் மூலம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கு தீவிவு காண முடியும்,

எனவே உலகின் எந்தநாட்டிலும், அதே போல் நமது நாட்டு ஆம் பிரச்சனைத் தீப்பதற்கு பிரிவினை நியாயமானதாக இருக்க முடியாது.

- ஆசிரியர்க்குமு

முதலாளித்துவ இலக்கியம்

மொழிபெயர்ப்பு:
— மகாவலி —

பூ ஆண்டுகளுக்கு முன் கரே அமெரிக்க இலக்கியம் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும் ஒரு பெரும் வியாபாரமாக மாறி விட்டது. “வெற்றிரமான” புத்தகங்களை ஒன்றாக பின்து ஒன்றாக எழுதித் தள்ளும் “எழுத்தாளர்களோ” இது தன்பால் ஈர்த்துள்ளது. இதனால் இவ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் உயர்ந்த கலை யம்சம் கொண்டவை என்று பொருள்படாது. புத்தக பிரசரர்கள்தாக்கள் கணியம்கத்துப் பற்றி கவனித்து கொள்வதில்லை. எழுத்தாளர்களுக்கும், பிரசரர்களத்தாக்களுக்கும் பெரும் இலாபங்களை காட்டிக் கொடுக்கும் புத்தகக் கடைகளே “வெற்றிப் படைப்புகளாக” கருதப்படுகின்றன.

கடைகளில் நிறம்பி வழியும் இப்புத்தகங்கள் எவ்வித தரமும் மற்ற போலி இலக்கியங்களாகும். இவைகளை அச்சடித்து விற் பனை செய்வதில் பிரசராராயங்கள் ஏன் ஆர்வம் காட்டுகின்றன என்பதை இப்போது விளக்குவோம். இவர்கள் ஒத்தானும்

கலைக்கருக்கள் எவ்வள என்பதை அவதானித்தால் இம் முராண் பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள வாய். குற்றங்கள் (Crimes) பாலியல் (Sex), அதிதிரச் செயல்கள் (Adveuteres), திரைப்பட நடத்திரங்கள் ஆகியவை போன்ற வையே இவ் “எழுத்தாளர்கள்”, எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இவற்றை முதலாளிகளும் மிக உற்சாகப்படுத்தக்கூர்கள். நவநவீன கலைப் போன்றுகள், “Love Story” போன்ற அதி உணர்வு (Romantesin) மிக படைப்புகளைக் கொண்டு வாசகர்களது

இக் கட்டுரை “இன்றைய அல்பேனியர்” என்னும் அல்பேனிய சங்கிகையில் வெளிவந்ததாகும்.

மனங்களில் நச்சைப் பாச்சு முயக்கிறது. அதே நேரத்தில் கொலை, கொள்ளை, கற்பழி போன்றவற்றை உயர்ந்தவைகளாகக் காட்டி மசையை முடிய சமூதாய பிரச்சனைகளிலிருந்து

தினை திருப்புகின்றன. இனைய தலைமுறையினருக்கு இவை சொல்லொன்றுத் தீங்கை விளை விக்கங்கள்றன. அமெரிக்காவில் நடைபெறும் கோவை, தொண்டை ஆசியவற்றுக்குக் காரணமாக இருங்கவர்களின் பெயர்களை உற்றுப் பார்த்தால் அவை இனைர்களுடையவைகளாகவே இருக்கின்றன. பாவிய வயதில் குற்றம் செய்பவர்களின் தொகை திகிரித்துள்ளது.

இப்புத்தகங்களின் ஆசிரியர்கள் எந்தவிதத் திறமையும் ஆற்றலும் அற்றவர்கள். இவர்களில் பகும்பாலோர் தமது நேரத்தை குதாடுவதிலும் விருந்திலும் கழிக்கின்றார்கள். மற்றவர்களைப் போல்லாது இவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. ஏனென்றால் தமது இலக்கியத்தையே வர்த்தகமாக்கின்றனர்கள். இவர்கள் தமது படைப்புகளை அசுரகெதியில் எழுதித் தந்தன்றுகின்றார்கள். ஒரே ஆண்டில் ஏராளமான நாவல்களை எழுதுகிறார்கள்; வருடமொன்றுக்கு இவர்களால் படைக்கப்படும் “இலக்கியங்கள்” சில சமயங்களில் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

“மலிவான புத்தகங்கள் ஆசிரியப்படும்படி நாளுக்கு நாள்கூடி வருகின்றன” என்று ஹாயிலாமர் என்னும் நாவலாசிரியர் கூறுகிறார். அன்மையில் இவர்தனது 57வது புத்தகத்தை வெளியிட்டார். “மக்கள் பொழுத் போக்குங்காக வாசிக்கி

ருக்கள். எனவே என்னைப் போன்ற எழுத்தாளர்கள் வெற்றியடைகிறார்கள்” என்கிறார் பெண்டில்டன் என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர். இவர் 45 புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். கடத்த ஆறு ஆண்டுகளில் மட்டும் 41 புத்தகங்களை எழுதித்தள்ளிய “பெருமை” இவரையே சாரும்.

இம்மாதிரி குறுப்பு காலத்தினுள் ஏராளமான புத்தகங்கள் எழுதுவதைப் பார்க்கும்போது இவற்றின் ஆசிரியர்கள் இவற்றை எழுதவதற்கு ஒரளவேனும் சிரப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒரே பெயரில் எழுதினால் வாசகர்களுக்கு சுவாரசியம் குறைந்துவிடும், அதோடு எழுத்தாளர்களின் வருவாயும் குறைந்துவிடும். எனவே இதற்கு ஒரு இலைசான வழி யைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். அதுதான் புனைப்பெயர்கள். கைகள் எல்லோன் என்ற எழுத்தாளர் 142 “படைப்புகளை” வெளியிட்டிருப்பதாக நியூயாக் டைம்ஸ் என்ற பத்திரிகை கூறுகிறது. இவற்றை 14 புனைப்பெயர்களில் வெளியிட்டுள்ளார். இத்த எழுத்தாளர் தமது நேரத்தின் பெரும்பகுதியை பினியர்ட்ஸ் விளோயாடுவதிலும் வேறு கேளிக்கைகளிலும் கழிப்பவர். இவரது படைப்புகளில் சில இரண்டே நாட்களில் எழுதப்பட்டதாக இவரே ஒப்புக்கொள்கிறார். நியூயாக் டைம்ஸில் மேற்கூறியகட்டுரையை எழுதிய ஆசிரியர் எல்லோன் குழந்தை

ாக புத்தகங்களையும், எட்லின் நென் என்ற பெயரின் பயங்கர நாவல்களை எழுதுவதோடு டெவி விசநுக்காக கதைகளையும் திரைப்படங்களையும் எழுதுவது குறித்து ஆச்சரியம் தெரிவித்துள்ளார். கைக்கல் எல்லோன் இவ்வாறு தனது கலை இலக்கிய படைப்புகளின் மூலம் ஏராளமான பணம் சம்பாதிப்பதற்கு ஏதுவாகவுள்ள சமுதாயக் காரணங்களை ஆழமாக ஆராய்ந்தி குந்தால் இந்த அமெரிக்க நிருபர் இவ்வளவு தூரம் ஆச்சரியப்பட்டு இருந்திருக்க மாட்டார்.

எவ்வொள், வெமர், பெடில்டன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் அமெரிக்காவிலிரும் மந்த முதலாளித்துவ நாடுகளிலிரும் நூற்றுக்கணக்கில் காணப்படுகிறார்கள். ஹெஸ்டிப் என்னும் எழுத்தாளர் அதித்ரீச் செயல்கள் கொண்ட ஏழு புத்தகங்களை ஆநே மாதங்களில் எழுதிக்கொடுத்தார். அங்கையில் வண்டவீல் காலம் சென்ற ஜோன் கிரீசி என்னும் எழுத்தாளர் ஏற்படுத்திய “சாதனை” ஒப்பில்லாற் தொன்று. அவர் பல புனைப் பெயர்களில் எழுதிய நாவலின் தொகை 560 ஆகும். இவையாவும் கொலீ, கொள்ளை, குற்றங்கள், அதித்ரீச் செயல்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டன.

இம்மாதிரியான புத்தகங்களைப் பிரசுரிப்பதால் அதனால் வேறு பிரச்சினையே பிரச்சினைகள் இல்லாமலில்லை. ஒரு நியுயேயாக

புத்தக வெளியீட்டாளர் கூறி யது போல “.....இவ்வூம் எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதற்குப் புதுய புதிய விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும்” இது கூட அவரிக்க சமுதாயத்தில் அவ்வளவு கடினமான காரியமாக கிடைக்க தூதியாது. அமெரிக்க சமுதாயத்தினுள்ளும் உருவாகும் கொலீ, கொள்ளை, கற்பழிப்பு போன்ற குற்றங்கள் இவ்வெழுத்தாளர்களின் கற்பணையைத் தூண்டுவதற்கு போதுமானவையாக இருக்கின்றன.

இந்த இலக்கிய வியாபாரமானால் இருஉலக யுத்தங்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட பயங்கர நாவல்கள். துப்பறியும் நாவல்கள் ஆகியவற்றின் அறிவுடனேயே ஆரம்பமாகியது. இவற்றிற்கு முன்னேடியாகத் திகழ்ப்பார் எல்லா பிச்கடன் என்பவரே இதன் பிறகு தோண்றிய நாவல்களில் துப்பறியும் நிபுணர்கள் எல்லாக் குற்றவாளிகளையும் தண்டிப்பதாக காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது உண்மைக்குப் புறம்பாரது. அமெரிக்க பொலிஸ் குற்றவாளிக் கும்பல்களுக்கு நேரடிச் சுதாங்கு வழங்கி வருவதற்கு பல உதாரணங்கள் உள்ளன.

எனவே கொலீ, கொள்ளை, பலாந்தாரம் ஆகிய பல விதமான குற்றங்களை பிரசாரம் செய்யும் இப்போலி இலக்கியம் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் உருவினின்று பிறந்த ஒன்று. அதேவேளையில் அது மக்களின் கவனத்தை திசை திருப்புவதிலும், அவர்களைக்குழப்புவதிலும் சமுதாய விடுதலைப் பாதையை தவிர்த்து வேறு எந்தப் பாதையிலும் செலுத்துவதின் மூலம் இச் சமுதாயத்துக்கு துணை புரிகின்றது. ★

என்ன நீதி?

பிரிவினைக் கோவுத்தின் பின்னால் சென்று
 பிறபகுதி கடும் இருட்டுக் குகையில் நின்று
 வரு வினையால் உன் வாழ்வு விரக்கிகாண
 வழி தவறி செல்லுகின்ற நஸ்பா! கேளாய்
 பிரிவினை யால் வெற்றி கண்ட நாடு ஒன்று
 பிரச்சினையை தீர்த்ததுண்டா நீள் உலகில்?
 பிரிவினையேன் சிங்கள மக்களோடு
 பினைந்திருகி புரட்சியினால் உயர்ச்சி காண்போம்!

கடக டத்தார் விதானையொடு உடையார் கூட்டம்
 சரித்திரத்தில் ஓர் வர்க்கச் சூடையுள் நின்று
 திக்காடச் செய்தனரே எம்மை அன்று
 திரண் பொருளை கரண்டவினால் பெற்று மீண்டும்
 மிகக் விருப்புடையோராய் அந்தக் காலம்
 மீண்டும் வரவேண்டுமெனில் என்ன நீதி
 செக்கியுத்த காலமெலாம் செந்துப் போக்க!
 செம்புரட்சி வழி நடப்போம் புரட்சி வெல்லும்!

— முருகு கந்தராசா

இனி வரும் உலகம்

கெதியில் இங்கொரு மாற்றங் கொண்டு
 சுதியால் நொந்து விட்ட
 சரித்திரத்தையே மாற்றிட விளைகிழுர்
 அதிலென்ன தவறுண்டு?
 சுதியற்றுப் போனவரெல்லாம்
 காரணத்தோடு தானே குழுக்கிறார்
 வெள்ளினத்தின் வேகிப் புயலாக எழுந்துவரும்
 அவர் எழுச்சி கயவர் கூட்டமுதைக்
 கட்டோடு சாய்த்து...
 இனி வரும் உலகம்....
 உழைப்பவர் உண்மாய்
 அழையப் போவதறுநிதி!

— நியாஸ் ரகசீஸ்

இரும்புக் கோட்டையும்

காகிதப் புலிகளும்

— காவலன்

கூடந்தசிலவாரங்களாக உலகின் கவனம் கம்போடிய மக்கள் விடுதலை யுத்தத்தின் பக்கமும், வியட்நாம் மக்கள் விடுதலை யுத்தத்தின் பக்கமும் திவிரமாகக் கிரும்பியுள்ளன. இவ்விரு நாடுகளைச் சேர்ந்த விடுதலைப் படைகளும் மக்களும் அந்நாடுகளின் அமெரிக்க பொம்மை ஆட்சிகளுக்கு கொடுத்துள்ள தாங்குதல்களும் பிரமாண்டமான வெற்றிகளும் உள்ளிட ஏகாதிபத்தியம் காலனித்துவம், நவகாலனித்துவம், மேவாதிக்கம் போன்றவற்றுக்கு கிடைத்துவதும் மரண அடிகளாக மாறியுள்ளன. அதனே உலகின் போராடும் மக்களுக்கு மேன்மேலும் நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் பன் மடங்கு பெருகியுள்ளது.

கம்போடியா

கம்போடியாவின் தலைவரான இளவரசர் சிஹானுக் கெளியாடுகளுக்கான தனது விஜயத்தை மேற்கொண்டு மாஸ்கோ நகர சில இருந்துவேளை, 1970ம் ஆண்டார்ச் மாதம் 18ம் திங்கள் அடையாளத்தில் ஏகாதிபத்தியம் கம்போடியாவில் ராணுவச் சதி

மூலம் சிஹானுக்கிண் ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு தனது பொம்மை ஆட்சியை ராணுவத் தளபதி வெளன் நொன் மூலம் நிறுவியது. அமெரிக்கர்காதிபத்தியம் தனது பொம்மை ஆட்சிக்கு ஏராளமான இராணுவ-பொருளாதார உதவிகளைச் செய்து வந்தது. ஆனால் கம்போடிய மக்கள் இப்பொம்மை ஆட்சியை ஏற்க மறுத்தனர். மாஸ்கோவில் இருந்து மனம் உடைந்த நிலையில் இளவரசர் சிஹானுக் க்கு மக்கள் சினாவுக்குச் சென்றார். பீக்கிங் நகரம் அவருக்கு சிறப்பான வரவேற்புக் கொடுத்து உறுதியான நம்பிக்கையையும் அளித்தது. சினாவுல் இருந்து கொண்டே சிஹானுக் கெளியில் தனது போட்டி அரசாங்கத்தை அமைத்தது மட்டுமல்லாமல் தனது நாட்டு மக்களுக்கு நீண்டகால யுத்தத்தில் தங்கி நின்று அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், அதன் பொம்மை ஆட்சிக்கும் எதிராகப் போராடுக்கப்படி அதை கூவல் விடுத்தார். கம்போடிய மக்கள் தமது சொந்தப் பயத்தில் தங்கி நின்று, தமது தலையிதிக்கான எதிர்காலத்தை தமது சொந்தக்கரங்களில் ஏற்று மக்கள் விடுத

ஸீப் படையை உருவாக்கி கடந்த ஜூந் து வருடத்திலெல் கம் போடியவின் பெரும் பகுதி நிலப் பரப்பையும், பெரும் பகுதியான மக்களையும் விடுதலை செய்துள்ளனர். இதுவரை சிறொனுக்கிள் அரசாங்கத்தை அறுபது நாடுகளுக்கு மேல் அங்கீகரித்துள்ளன. இந்தியாவும் இலங்கையும் கூட காலம் கடந்த அங்கீகரித்துள்ளன. ஆனால் கம்போடியா விசயத்தில் சோவியத் தூணியன் தனது கயருபத்தை உலக மக்களுக்கு நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளது. கடந்த வாரம் அமெரிக்க பொம்மை ஆட்சியின் தலைவருள் வொன் நோல் நாட்டை விட்டு ஒவைதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்புதான் சிறொனுக்கிள் அரசாங்கத்தை தான் அங்கீரிப்பதாக வாய்ளவில் சேவியத் தூணியன் அறிவித்தது. எந்த ஏகாதிபத்தியமோ அல்லது சமூக ஏகாதிபத்தியமோ குறுக்கே நின்றுவும் கம்போடிய மக்கள் இறுதியான பூரண வெற்றியைவிரைவில் பெறுவார்கள் என்பது உறுதியாகவிட்டது.

வியட்நாம்

வியட்நாம் மக்கள் போராட்ட பாரம்பரியம் பெற்ற மக்கள். கடந்த காலநூற்றுண்டு காலத்தில் பிரான்சிய ஏகாதிபத்தியம், ஐப்பானிய ஏகாதிபத்தியம், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றின் ஆக்ரெமிப்புகளுக்கு எதிராக வீரப் போராட்டங்களையும், வெற்றிகளையும் பெற்ற மக்கள்தான் வியட்நாமிய மக்கள். வியட்நாமை இரண்டாக்கிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தி

யம் தென் வியட்நாமில் தனது பொம்மை ஆட்சியின் மூலம் தான் உயிர் வாழவாம் எனக்கணவு கண்டது. ஆனால் நீண்ட கால மக்கள் யுத்த களத்தை உருவாக்கிய வியட்நாம் மக்களால் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தோற்றுக்கப்பட்டு வருகின்றது. சில வருடங்களுக்கு முன் தென் வியட்நாமில் ஜூந் சட்சம் அமெரிக்கத் துருப்புகள் குவித்து வைக்கப்பட்டு இருந்தன. இது ரூ அமெரிக்க துருப்புகள் வெளி யேறி விட்டாலும் ஆலோசகர்களும், ராணுவத் தளபாடங்களும் நின்றத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன அன்றையில் தென் வியட்நாமில் பிக்ப் பெரிய ராணுவத் தளபாண் டாஞ் மக்கள் விடுதலைப் படையால் தாக்கப்பட்டு டாஞ்களிடுதலை செய்யப்பட்டது. தென் வியட்நாமை இன்று அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினால் எவ்வகையிலும் பாதுகாக்க முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. தென் வியட்நாம் மக்கள் விடுதலைப் படை அசர் வேகத்தின் எதிரி அரண்களை முற்றுக்கொயிட்டு வருகின்றன.

கம்போடிய - வியட்நாமிய மக்களது வெற்றிகளின் அடிப்படை உத்தரவாதம் அவர்களை ஆயுத போராட்டப் படையாகும். இவ் ஆயுதப் போராட்டம் மக்களைச் சார்ந்து நில்கிற நீண்ட கால மக்கள் யுத்தத்தை தியாகங்களின், கங்கங்களின், மத்தியில் மூங்களெடுத்தலாகும். கம்போடிய வியட்நாமிய மக்களின் வீரம் பிக்க போராட்டங்கள் உண்மையான இரும்புக் கோட்டை மக்கள்தான் என்பதையும் நீண்ட கால நோக்கில் ஏகாதிபத்தியமும் எல்லாப் பிரீபோக்குவக்கினாக் காகிதப் புளிகள் என்பதையும் வரலாற்றில் உறுதிடாய் பதித்துள்ளது.

மனங்கள் தாஞ்சை மாறுவதீஸ்லை

— கே. டானியஸ் —

சண்முகம் கூட்டம் பார்க்க போயிருந்தான். பலர் பல கோணங்களிலிருந்து நாட்டின் நிலவரத்தைப் பற்றிப் பேசினர்

கடைசிப் பேச்சாளர் முக்கிய பேச்சாளர் - நீண்ட நேரம் பேசி, முடிவில் “ஜனநாயகத் தின் அடிப்படையில், சமாதான மாற்றமடைந்து, சோசவிலத் தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லும் மனிதக் கூட்டத்தைக் கடுத்து நிறுத்தும் சக்தி யாருக்குமே இருக்காது” இப்படித்தான் அவர்கள் பேசின் சுருக்கம் இருந்தது.

கூட்டம் முடிந்தது. சண்முகம் வீட்டை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். “சமாதான மாற்றம்” என்ற தக்குவத்தைப் பற்றி அவன் மனம் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தது.

“இப்படியே மனிதர்கள் மாறிவிட்டால் வீண் பிரச்சனை கணக்கே இடமிருக்காது” இப்படி அவன் அடி மனது சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தில் மணி சரியாக ஒன்பது.

மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தை தாண்டி வந்து கொண்டிருந்த போது எதிரே றிச்சோ வண்டி ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

கடைசியாக சமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு தான் யாழிப்பானப் பட்டணத்தில் றிச்சோ வண்டியை அவன் பார்த்திருக்கிறான். இப்போது எதிரே வரும் றிச்சோவைப் பார்த்த போது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவனுக்கு மட்டுமல்ல கூட்டத்திலிருந்து திரும்பிய கல்வருக்குமே அது ஆச்சரியமாக இருந்திருக்கவேண்டும். கேள்விச்சிரிப்பு டனும், நையாண்டியுடனும் அவர்கள் ஒதுங்கி றிச்சோவுக்கு வறி விட்டுவிட்டு, அதையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றனர்.

ஞள்ளமான-கறுப்பான ஒரு கிழவன் அதை இழுத்துக்கொண்டு வந்தான்.

தலையைப் பாதியவை மூடி முன் குஞ்சம் விட்டு, துவாய்த்

துண்டான்றினால் அவன் தலையைக் கட்டியிருந்தான்.

வண்டியின் கூடாரம் சுருக்கி விடப்பட்டிருந்தது.

கெம்பிரத்துடன் ஒரு வெள்ளதாடிக் கிழவன், இரு கைகளாலும் இரு பக்கங்களின் தும் சுருக்குக் கம்பியை பிடித்தபடி வீற்றிருந்தான்.

வெள்ளோ வெளேரெந்ற உடை.

அது உடம்பையெல்லாம் முடி இருந்தது.

தலையிலே, நிரந்தரமாகக் கடடிப்பான் கோடு மினுங்கும் தலைப்பாக்க.

சண்முகம் அந்தக் கிழவனின் முகத்தை உற்றுப்பார்த்தான். எங்கோ பார்த்த முகம் போன்ற நினைப்பு, ஆனாலும் அந்த வெள்ளதாடிக்குள் இருக்கும் மனிதனை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அந்த இராச கொலுகிலிருந்து முக்கலும், இருமலும், முன்கலும் இழைப்புமாக எழுந்து வந்து மதிந்து மதிந்து எழுந்து கொண்டிருந்தது'

"ஐயா, ஐயா, இதென்ன மொடல் கானரயா? நான் ஒரு நாளும் காணேல்லை"

இப்படி ஒரு சிறுவன் தனதந்தையானவனை வினவிய ஒரைக்கேட்டது.

"இது காரில்லை, இதுக்குத் தான் ரிச்சோ என்னிறது. இது

இஞ்சை கில்லாமைப் போய்கள வருசமிருக்கும், அப்ப நீரிறந்து மிருக்காய்"

இப்படி தந்தைய வெள்ளமகனுடுகு விளக்கம் கொடுத்த குரலும் கேட்டது.

ரிச்சோ எவ்வோரையும் உடற்றுத் தங்கொண்டு, திறந்த வெளி அரங்கு வீசியால் திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

எவ்வோர் கணக்காம், அந்த தத்திசையிலேயே குத்திட்டு நின்றன.

சண்முகம் பஸ் நிலையத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தான். இந்த றிக்சோ ஒருக்கணம் அவன் மனதைத் தொட்டதாயினும் அது அவன் மனதைத் திலை திருப்பியதாக இல்லை. மனமாற்றம் பற்றிய அவனின் திந்தனையை அது தடுக்கவும் இல்லை.

பஸ் ஸ்ரான்டுக்கு வந்த போது பஸ் ஸ்ரான் மூலையிலுள்ள புத்தகக் கடையின் முன்பாக கூட்டமாகப் பலர் நின்றனர்.

அவர்களில் பலர் சிறப்புச் சட்டைகள் அணிந்திருந்தனர்.

கூட்டத்தில் கடைசியாகப் பேசிய பேச்சாளரும் அவரைச் சூழ்ந்து பலருமாக சுமார் இருபத்தெந்து பேர்கள் வரை இருக்கும்.

"இந்தக் கூட்டத்தோடு புரட்சிக் காற்றை முடிஞ்சி வாம்"

“அவையும் அவையின்கர புரட்சித்தக்துவ மும் குளோஸ்”

எங்கடை சோமாரும், அவரைப் போல ஆக்கரும் எங்கடை பக்கமாகத் திரும்பீயதிலிருந்து இந்தப் பரதேசியன் உணர்வு வூப் பாரன்!..”

“ஓ சொன்னுப் போனே, அந்தாளுக்கு கடிமையான ககயீனமாம். இப்பிடியே ஒருங்காலல்லாரும் போட்டு வருவம் வாருங்கோ!”

கூட்டம் மேற்குப்புற வீதியால், கொட்டடியில் நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தப் பேச்சவார்த்தைத் தீர்யும் காதில் வாங்கிக்கொண்டு சண்முகம் பல்சில் ஏறிவிட்டான்.

“சோமசுந்தரத்தாருக்கு ககயீனமாம்” என்ற தகவல் சண்முகத்திற்குக் கவுசிஸ்யத் தந்தது என்று சொல்லுமிடயாது. ஆனாலும் மனம் ஒரு விதமாகத்தான் இருந்தது. அவர் பேசிய திலகூட்டங்களைக்கேட்டதைத் தவிர அவரிடம் எந்த கொடர்பும் அவரிடால் எந்த உறவும் அவனுக்கு இல்லை.

இரவெல்லாம் இந்த “மனமாற்றப்” எண்பதைப் பற்றித் தான் சண்முகம் எண்ணி எண்ணிப் பற்றிக்கொண்டான்.

சமீபத்தில் நடந்த ஆயைப் பிரவேசப் போராட்டம், தேநீர் கூட்டப் போராட்டம் ஆசிய வைக்கொப்பதற்கு தான் எண்ணிய

எண்ணங்கள். அவைகளுக்குக் கொடுத்த கூட்டங்கள் ஏதும் தவருளவை என்ற முடிவு அவன் மனதுக்குன் தலை தூக்க முனைந்தது.

விடிந்ததும் காலைக் கடன் களை முடித்துக் கொண்டு வேலைக் குப் போவதற்காக சண்முகம் வெளியே வந்து பக்கத்தே உள்ள கடையில் வழமையாகப் பார்க்கும் உள்ளூர் தினசரிப் பத்திரிகையை எடுத்துப் புட்டினான். முன்பக்கத்து அடைப்பொன்றுக் குள் கீழ்க்காணும் செய்தி இருந்தது.

“பிரபு சமூக ஊழியரும், சோசலிச் வாதியும், பேச்சாளருமாகிய திரு. சோமசுந்தரம் இயற்றகை எய்திவிட்டார்.. அன்றை ரின் தகனைக் கிரிகைகள் இன்று பிற்பகல் நாலு மணிக்கு கோம்பையன் மனல் மயானத்தில் நடைபெறும்”

இதைப் படித்து முடித்த போது சண்முகத்திற்கு மனது கலங்கியது.

சண்முகத்திற்கு இப்போது வயது முப்பத்தைத் தீர்க்க மேல். இன்னமும் அவன் மனைவி என்ற ஒருத்தினைக்கேட்டலில் தாய்க் கிழவி ஒருக்கிதான் விட்டோடு. தமிப்பி ஒருவன். அவன் எப்படித் தாவது இருந் விட்டு விட்டுக்கு வருவான்; போனான். ‘தோட்டப் பகுதியில் எங்கோ ஒரு இடத்தில் தொழிற் சங்கத்தில் வேலை பார்க்கிறேன்’ என்ற வீப

ரத்தைத் தவிர தமிழையுப்பற்றி அவன் அழிந்து கொள்வதற்கு எதுவும் இல்லை.

ஒரு புடனாக் கடையில் வேலை கிடைத்தலைக் கொண்டு தாய்க்கிழவியோடு வாழ்கிறோன். தேசத்தின் உணவு நெருக்கடி மாதித்தபோதும் கிடைத்தலைக் கொண்டு சமாளித்து வாழ்கிறார்கள். “நாட்டின் முன்னேற்றத்தை யிட்டு தற்காலிகமான துண்பங்களை அனுபவித்துத்தான் ஆக வேண்டும்” என்று ஜிந்து வருடங்களுக்கு முன் ஒரு அரசியல் பிரமுகர் கூறிய கீற்றை ரவேதமாக ஏற்றுக் கொண்டு எதையும் சமாளித்து வாழப் பழகிக் கொண்டவன். ஒரு விதமாக இடது பக்க அரசியல் சிந்தனைக்கு உட்பட்டவன். ஆனாலும் அரசியல் கட்சி ஒன்றுடனும் நெருக்கமான தொடர்பற்ற வாழ்க்கை.

இவை மட்டுந்தான் சண்முகத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள்.

சமார் ஒரு மாதத்திற்குப் பின் இவ்வின் நன்பன் ஒருவன் ஒரு அரசியல் சொற்பொழிவுக்கு வரும்படி இவரை அழைத்துக் கொண்டார்.

“மாறிவரும் மனங்கள்” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவு செய்த அரசியல் பிரமுகர் “மனித மனங்களில் ஒரு சிறிதளவு மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கின் அது முன்னேறிச் சென்று, இறுதியில் ஒரு அரசியல் மாற்றத்தில்தான் சென்றடையும், பழைய வர்க்க சிந்தனைகள் மீண்டும் தலை தூக்கு

வதில்லை. புதிய எழுத்தியில் அவை தானுகவே அழிந்து வருகின்றன” என்ற கருத்தை வற்புறுத்தி சு.நார் இரண்டு மணி நேரம் பேசி முடித்தார்.

சொற்பொழிவு முடிந்த வீட்டுக்கு வந்த போது மணி பத்திக்கு மேலாகினிட்டது. உள்ளே பேச்கூக் குரல் கேட்டது. பல மாதங்களுக்குப் பிறகு அவன் தமிழ் வந்திருக்கிறார் அவனுக்கு தாயர் அடுக்கொக்கள் உணவு பரிமாறி கொண்டிருந்தாள். பஜைமட்டை வரிச்சலுக் கூடாக அவன் முகம் தெரிந்தது.

“கப்பையா யாழ்தேவியி வேயே வந்தனே?”

“ஓமன்னை இப்பான் யாழ் தேவி வந்து சேந்தது!”

இதற்குமேல் அன்னை தமிழ் பேச்க நீடிக்களில்லை.

வந்த அலுப்புத் தீர சாக்குக் கட்டிலில் சரிந்த சண்முகம் மேசையைப் பார்த்தான் எதில் சில புத்தகங்களும் அன்றைய வாரப் பத்திரிகையும் இருந்தன. தகர் விளக்கைச் சமீபமாக அரக்கி விட்டுக் கொண்டே பத்திரிகையை எடுத்துப் புரட்டினான். பத்திரிகையின் உட்புறத்தே ஒரு சித்திரம் இருந்தது ஒரு றிச்சோ வண்டியில் ஒரு வயோதிபர் கம் பிரமாக வீற்றிருக்க வேறேர் வயோதிபர் அதை இழுத்தச் செல்வதான் அழைப்பு!

இதைப் பார்த்தபோது ஒரு மாதத்தின் முன் மணிக்கூட்டு வீதியில் கண்டாட்சி அவன்கள் எத்திற்கு வரவே அதைக் கவனமாகப் பார்த்தான்.

அது ஒரு கதை.

‘மனங்கள் தானுக மாறுவதில்லை’

இப்படி அதற்கு மகுடமிட்டிருந்தது.

அதை உடனேயே பஷ்கக் வேண்டுமென்ற ஆசையால் துண்டப்பட்ட சண்முகம் அவசரமாக அதைப் படித்தான்.

1

அரண்மணை போன்ற வீடு வாசல், காணி, பூமி, சொத்து சுகங்கள், எடுப்பி ஆட்கள், அடிளமை குடிமைகள் அகியனவாம் சுகல் செல்வங்களும் நிறையப் பெற்ற பெருங்குடியில் பிறந்தவர் தான் சேர்மசந்காம். இருபதாவது வயதில் யாழ்ப்பாணக் கல ஹாரியில் விடுதி மாணவனுக சுகல வசதிகளோடும் கல்வி கற்று வந்த இவருக்கு ஏன்கான் இப்படிப் புத்தி வந்ததோ தெரியவில்லை! ஒரு நாள் இவரை அடித்த ஆசிரியரின் பிரம்பைப் படிக்கி ஆசிரியரையே அடித்தச் சூதறிவிட்டு வெளியே ஒடிவந்தவர் திரும்பப் பாடசாலைப் பக்கமே திரும்பவில்லை.

நேராக வீட்டுக்கு வந்தார். சொப்பர்ப் பெட்டியைத் திறந்தார்.

தாய் சீதேவி ஆசிரி வீட்டுக் கெள்ற அயிரத் தோடும், தந்தை

வாசகத்தார் சுபகாரியங்களுக்கென விழேஷமாக அணியும் வயிரம் பதித்து குவளைக் கடுக்க இரும், ஜோஜ் மன்னரின் உருவைப் பதிந்த இரண்டொரு பணநோட்டுக்களும்தான் கிடைத்தன.

தந்தை வாசகர் வீட்டில் இல்லை.

வேலைக்காரி — அடிளமை சிங் னச்சி முற்றத்தில் ஏஞ்சிப் போய் நின்றன.

‘எடி சின்னாச்சி, நான் வந்திட்டுப் போறதை ஐயாவிட்டுச் சொல்லாதை’ என்று மட்டுந்தான் பேசினார்; வெளியே வந்தார்.

சங்கடப்படலைத் தலைவாயில் ஓராக-வீதி அருகே றிச் சோவின் கால் மிதித்தடில் கொலுவிருந்த பண்டாரி திடுக் கிட்டுக் கொண்டெழுந்தான் என்ன அவசரமாக்கும்? எங்க போக வாக்கும் நயினாரி?’ என்று குரல் கெடுத்தான்.

‘பண்டாரி, எட்டா றிச் சோவை, நெயிலுக்கு நேராக்கக் கூடு; எடு!’

றிச் சோ யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரேசனை நோக்கிப் பறந்தோடியது.

சோமகந்தரத்தார் மண்ணார் பெட்டியில் ஏறிக் கொண்டார்.

‘பண்டாரி! ஐயா வுக்கு எண்ணை வழி அனுப்பின தெண்டு சொல்லாதை கண்டியோ! நான் இந்தியாவுக்குப் போறங்ரா!

நான் ஏன் சொல்லவாக்கும்! நான் ஏன் சொல்லப் பொறுத்துக் கும்; சேத்தாலும் சொல்லனாக்கும்;”

இப்படிச் சோமசுந்தரத்தாருக்கு வாக்குப் பண்ணிய பண்டாரி அந்த இரகசியத்தைக் காப்பாற்றியே விட்டான்.

2

வாசகம்பிள்ளை என்று வழங்பபானாக் குடாநாட்டில் தெரியாதவர்களோ, குறைந்த பட்சம் கேள்விப்படாதவர்களோ இருக்க முடியாது.

இரண்டு விதத்தில் அவர் பெயர் பிரசித்தம், ஒன்று அவர் மிகப் பெரும் செல்வந்தர்., இரண்டு தகரத்தால் கொட்டகை அமைத்து அதில் வாரந்தவருமல், சில காலங்களில் நாட்தவருமல் தென் இந்தியாவிலிருந்து நாடங்க் குழுக்களைத் தருவித்து நாடங்களையேட ஏற்றுபவர்.

முழுக் குடாநாட்டுக்கும் அவர் இராசா போல, அதிகார பிடிகள், கோடு சுக்கேரிகள் உட்பட கலதுமே அவரின் செல்வாக்கின் கீழ் அடக்கம், இத்தனை புதிய படைத்தவர் மகள் சோமசுந்தரத்தைத் தேடி அலையாத இடமில்லை. இறுதியில் மகள் இந்தியாவுக்குத்தான் போயிருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்த போது சோமசுந்தரத்தாரிட மிருந்துதான் சுக்மாக இந்தியாவில் இருப்பதாக கடிதம் வந்திருந்தது. சோமசுந்தரத்தாருக்குத் தென் இந்தியா புதிதல்ல.

தந்தை வாசகருட்டு இரண்டு தலைகள் அவர் அங்கு போய் வந்திருக்கிறார். இதனால் வாசகரின் மனம் சந்தூ ஆறுகல் அடைந்தது. அத்துடன் மகள் அங்கிருப்பது தனது நாடகத்துறைத் தொழிலுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்ற நினைப்பும்.

தென் இந்தியாவில் சில குறிப்பிட்ட இடங்கள் வாசகரின் பெயரைச் சொன்னாலே இராச மரியாதை சிடைத்து விடும் என்பதற்கு ஆதாரமாக கும்ணி தேவி “மகள் சுக்மாக என்னுடனேயே இருக்கிறார் பயப்படாதீரன்; உங்கள் மகள் என்று அவன் என் மகன்தானே” என்று கொந்தவாகக் கடிதமும் எழுதி விட்டார்.

நான்கைந்து மாதங்களுக்குப் பின்பு ஒரு நாள் ஒரு புதிய நாடக்கு குழுவட்டங் சோமசுந்தரத்தார் வந்து சேர்ந்துவிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து தந்தையின் நாடக நிர்வாகத்தைத் தானே நடத்துமளவுக்குப் போல “கடுக்கண்டு” விட்டார். “மகளை வன் கடுக்கண்டு விட்டான்” என்ற மகிழ்ச்சியைத் தாங்காமலோ என்னவோ சில நாடங்களில் வாசகரின் நெஞ்சுக்குத்திப்பு ஒருநாள் நின்றே போய்விட்டது.

3

சோமசுந்தரத்தார் சுகலத்துக்குமே சர்வாதிகாரி ஆகிவிட்டார்.

சோமசுந்தரத்தார் பண்டாரியை நம்புவதூபோல யாஹர யுமே நம்புவதில்லை,

அவரின் சுல தடவத்தையிலும் பண்டாரிதான் மெய்ப்பாதுகாவலன் போல.

பண்டாரியின் றிச்சோவிதி யால் வருவதாக இருந்தால் அதில் இராசக்கொலுக் கொண்டிருப்பவர் நிட்சயாகச் சோமசந்தரத்தாராகத்தாக இருப்பார்.

நாடக் கொட்டகையிலும் பெரும் பொறுப்பொன்று பண்டாரியைக் காத்திருக்கும்.

“பஞ்சாருக்குப்பிரத்தியேக இடம்” என்ற விளம்பரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பதைப் போல கொட்டகைக்குள்ளும் மேலும் கிழுாக விழு கட்டி அதன் புகுவாயிலே ‘பஞ்சமர்’ என்று எழுதப்பட்ட மட்டுடையாகவிடப்பட்டிருக்கும். ஒதுக்குப்புறமாக நிலத்தில் இருந்து நாடகம் பார்க்கும் மனிதக்கூட்டத்தை அடக்கும் ஆளடக்கி உத்தியோகம் பண்டாரிக்காலே!

பண்டாரி அடிக்கடி அங்கு மிங்குமாக இராசநடைபோட்டு இந்த இடத்துக்குள் ஏரும் நெழிவு சுழிவுகளை யெல்லாம் வெற்றிகராகச் சமாளித்துக் கொள்வான். அதில் அவனுக்குப் பெருமை! இகனால் ஒருவிதத்தில் அந்தக் கூட்டத்தாருக்கும் பண்டாரி இராசாபோல. அவர்களைப் பொறுத்தவரை பண்டாரிக்கும் சோமசந்தரத்தாரின் அந்தல்கே! பண்டாரிக்கும் தோழ்கால்வை கழந்றி மரியாதை செய்வார்கள். வீதியால் அவன்

நடந்து சென்றுவும் ஒதுங்கி நிற்பார்கள். தங்களுக்குள் பண்டாரிக்குச் ‘சின்னச் சோமர்’ என்னும் பட்டமும் வைத்துக்கொண்டார்கள். இவர்கள் கொடுக்கும் இந்த மதிப்பால் பண்டாரி இல்லம் போல நாடக மேடையில் உட்புறமாக எதேசௌயாக ஏறி இறங்குவான். இதைப் பார்த்து மற்ற இரசிகர்கள் ஆத்திரப்படுவதும் உண்டு. அப்போதெல் வாம் ‘பண்டாரி என்றை ஆன்’ என்று மொட்டையாகவே கூறி மற்றவர்களின் கொடுக்கப்பையெல் வாம் சோமசந்தரத்தார் அடக்கிவிடுவார்.

சோமசந்தரத்தாரின் வயது தான் பண்டாரிக்கும் இருக்கும்.

பதினெந்தாவது வயதில் றிச்சோவை இழுக்கத்தொடங்கிய பண்டாரிக்கு சோமசந்தரத்தார் கடுக்கண்ட பின்புதான் புதிய அனுபவங்கள் பிறக்கத் தொடங்கின. இருட்டிய வேளை சோமசந்தரத்தாரை இழுத்துச் சென்று இந்தியாவுக்கு வழியனுப்பியதுடன் பண்டாரியின் வாழ்க்கையில் புதிய அத்தியாயம் தொடங்கிறிட்டது. ‘பண்டாரி என்னைப் பயணமனுப்பியதை ஐயாவுக்கு கொல்லாதை!’ என்று சோமசந்தரத்தார் பிறப்பித்த ஆணைக்கு விகுவாசமாக நடந்ததிலிருந்து சோமசந்தரத்தாரின் நன்மதிப்பை அவன் பெற்றுகிட்டான்.

‘சோமசந்தரத்தாருக்கு மட்டுந்தான் றிச்சோ இழுப்பது’ என்ற முடிவை எடுத்து

கொண்ட பண்டாரி கடைசி வரை அதை விரதமாகவே கொண்டுவிட்டான்

சோமசுந்தரத்தாருக்கு எந்தப் பரிய மனிதரிடம் தொடர் புஷ்டா அத்தனை பேர்வளிடமும் பண்டாரிக்கும் தொடர் புண்டு! ஆனாலும் யாரையுமே அவன் றிசோவில் ஏற அனுமதிப்பதில்லை.

பண்டாரிக்கு எல்லாம் சோமசுந்தரத்தார்தான்.

பாரத தும் பாராமலும் தேவைப்பட்ட போதெல்லாம் பண்டாரிக்குப் பண்த்தை விட டெறிவார் சோமசுந்தரத்தார்.

சோமசுந்தரத்தாரின் அடிக்கம், சோமசுந்தரத்தாரின் மெய்ப்பாதுகாவலன், சோமசுந்தரத்தாரின் ஆலோசகன், சோமசுந்தரத்தாரின் தோழன், சோமசுந்தரத்தாரின் அந்தரங்கக் காரி யதரிசு, என்ற விதங்களில் சோமசுந்தரத்தாரின் உத்தியோகப் பற்றற்ற சகலவுமாகி விட்டான் பண்டாரி.

“பண்டாரி!”

“என்னவாக்கும்!”

“அண்டைக்கு வேவக்கைப் பின்னோயார் கோயில்லை போய் பாத்தமே பொம்பினா-குரி யந்றை பேத்தி! அவனை உனக்குப் பிடிச்சுதே? உனக்குப் பிடிச்சாத்தான் எனக்கும் பிடிக்கும்.”

இப்படி ஒரு கணமான கேள்வியை சோமசுந்தரத்தார் ஏதையும் யோசிக்காமல் பண்டாரியிடம் ஒரு நாள் கேட்டுவிட்டார்.

“நல்ல சுவத்தைப் பொம்பினை நயினார், நாம் அதைத்தான் கட்ட!”

எதையும் யோசிக்காமல் தனது ஒப்புதணிப் பண்டாரியும் கொடுத்து விட்டான்.

இதற்குப் பின் சோமசுந்தரத்தார் திருக்கல்யாணம் கோலாகலாக நடந்தேறியது.

“நயினார் ஒரு விடயம்!”

“என்னடா பண்டாரி?”

“பண்டாரி ஒரு பொம்பினை எடுக்கப் போருஞ்சுகும்!”

“என்னடா பொம்பினை எடுக்கப் போறியோ? ஆரடா பொம்பினை?”

“சொல்லப் பயமாயிருக்காக்கும்!”

“சம்மா சொல்லடா?”

“கோவிக்கப்படாதாக்கும்!”

“இல்லைச் சொல்லடா!”

“எங்கடை மனிக்கூட்டு ரேட்டிலை கிடக்கிற தென்னம் பின்னை வளவுக்கை - அதுதான் உங்கடை வீட்டுவேலை செய்கிற சிறைதுட்டி கோவியச் சின்னாக்கியின்றை மேனை!”

“எட மட்டயா! பொம்பினை கிடையாமை யோசிக்கி கட்டப் போறியே பரதேசி! உன்றை சின்னக் கொம்மான் செல்லங்கிற பொட்டையிலை ஒண்ணடக்க கட்டடா!”

"அவள்வைக்கு என் ஜீ
வேண்டாமாம் நயினூர்! மாட
டேண்டுட்டாள்வையாம்!"

"அவள்வை மாட்டெண்டா
விட்டிடுறதோடா! நீபோய் அவ
ள்வையிலை ஒருத்தியைத் தூக்கிக்
கொண்டா வாறத்துக்கு நானிழ
ருக்கிறன்!"

இந்தச் சம்பாஷனைக்குப்பின்
ஒருநாள் மைத்துளி சின்னப்
பொட்டையை பலாத்காரமா
கத் தூக்கிவந்து விட்டான் பண்டாரி.

சின்னப்பெட்டை இரண்
டொரு நாள் பிரகண்டப்படுத்
தினான். பின்பு எவ்வாம் சரியாகில்
விட்டது.

"சின்னச் சோமர்" என்ற
பண்டாரிக்கு எதிராகயாராலும்
எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை.

5

கல்யாணம் செய்த
கொண்டதோடு சோமசந்தரத்
தார் முழுமனிதன் ஆகிவிட்டார்.
கருக்கண்ட பருவத்திலிருந்து
வளர்ந்து வந்த மிடுக்குகள்
யாவும் முற்றிப்பருங்குப் பருவ
மண்டந்தவிட்டன

வெள்ளோத் தோல் துரை
மாரை-அதிகாரிலை-பெரியானி
தர்களை விட்டுக்கணமுத்து வந்து
கேளிக்கைகள், விருந்துகள் நடத்துவது,
தனக்கு இன்பும் ஏனக்கண்ட எதையும் பெறுவதற்காகக் கூகாமல் எதையும் செய்வது
எதிரிகள் எனப்படுவர்களின்
தலைவிதிகளை நிர்ணயிப்பது, உட-

படசகலதையுமே செய்து தீர்ப்
பதற்கு பல தலைமுறைகள் திரட்டிவைத்து விட்டுச் சென்ற வற்றுத் தெல்லமிருக்கிறதே! போதாக்குறைக்கு இப்போதும் கலை உருவத்திலும் வேறு வழிகளிலும் ஊற்றெரடுக்கிறதே!

வாழ்வக்காக அவரின் கை
ஏய எதிர்பார்ப்பவர்கள் அவே
கர்.

வயல் வாய்க்கால், கிட்டங்கிளன், நிலபுலம், நாடகக் கொட்டகை, கண்ணகு வழங்கு என்ற பல விதத்திலும் குற்றேவல்புரி வோர் இருநூற்றுக்கும் அதிகமானார். அன்றாடம் கை நீட்டியாசகம் பெற வாலோரோ அகற்கும் அதிகமானார். அவரின் மாயிச உணர்வைத் தணிக்கும் பெண்கள் வரிசையில் ஐந்தோ பத்தோ.

சோமசுந்தரத்தாருக்குச் சட்டப்படி மனையாக வந்தவள் இத்தனைக்குள்ளும் அந்த அந்தஸ்தைப் பக்குவமாகப் பாதுகாத்து வருகிறார்.

நாடகக் கம்பெனிக் கீர்த்தியுங்கு வருவதற்காகசோபாகந்தரத்தார் தெண் இந்தியாவுக்கும் அடிக்கடி கெள்ளு வருவதனாக. "அங்கேயும் அவருக்குக் குடும்பம் உண்டு" என்று மற்றவர்களால் சொல்லப்படும்போது மனையானவருக்கு ஆத்திரமோ ஆகுசையோ வருவதில்லை. "அந்தமட்டில் நின்று விட்டாலே போதும்" என்ற அளவுக்கு தன்னாலேயே சுயதிருப்பதி காணப்பாள்.

இத்தனைக்கும் பண்டாரி எதற்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும். எந்தவேளை அவர் “பண்டாரி” என்றழைத்தாலும் பண்டாரி நிச்சோவுடன் யாராக இருக்க வேண்டும்; “ஓமோம் நயினர்;” என்று குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

6

சோமசுந்தரத்தார் ‘கடுக் கண்டதன் பின்பு சுபார் முப்பது ஆண்டுகள் இராஜ தர்பார் நடந்து முடிந்துவிட்டது.

மனைவியானவள் மூன்று பின் ஈாக்குத் தாயுமாகி, பேரன் பேந் திகளையும் உண்டு விட்டாள். பேரன் பேததிகளைக் கண்டு விட்ட சிந்தனை எதுவுமில்லாதவு ராகத்தான் சோமசுந்தரத்தார் இருக்க நினைத்தார். ஆனாலும் சோதனை காலம் வந்தேவிட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பட்டின மத்தியிலிருந்து சுமார் ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்கு இதுகால வரை, எவ்வித நாடக்குளமே நடை பெருமல் தடுத்து, தனது ஏக போகத்தைக் கட்டிக்காத்து வந்த வருக்கு ஒரு பேரிடி! “சினிமா” என்ற பெருச்சாளி ஒன்று பட்டணம் வந்து சேர்ந்து விட்டது. பட்டண வாசிகளையும் இடத்து மோதிக் கொண்டு கிராமப்புற வாசிகளும் இந்த அதிசயத்தைக் காணப் படை எடுத்தனர். இதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட சோமசுந்தரத்தார் தன்னாலான சுகல வித்தைகளையும் கையாண்டும் தோற்றே போனார்.

“சேமருக்கு மத்து சுனி பிடித்து விட்டது” என்று பரவ ஈகைப் பலரும் பேசிக் கொண்டனர்.

வாய் பேசாப் படமாக வந்து, இப்போது பேசும்படமாகவும் வந்தவிட்டதன் மீண்டும் சோமசுந்தரத்தாரின் நாடக்கெட்டடையின் வருவாயில் பூரண சரிவு ஏற்பட்டு விட்டது’

வாரம் தவரூமல் நடந்து வந்த நாடகங்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு அருகி, முடிவில் முற்றுக்கேவே நின்றுவீட் வேண்டியதாயிற்று. இதனால் சோமசுந்தரத்தாரின் பெரும் புகழும் குண்டி, அவரை நம்பி வாழ்ந்துவந்தவர்களும் குறையத் தொடங்கி விட்டனா. பாவம் உலகம் இப்படியாக மாறிவிடுமென்று அவர் எதிர் பார்த்தாரா என்ன?

பண்டாரி க்கும் தன்னு லேயே மனிக் குறைந்துவிட்டது. “சோமசுந்தரத்தாரைத் தவிர வேறு எவ்வரையுமே வைத்து நிச்சோ இழுப்பதில்லை” என்ற அவனின் விரதத்தைக் கைவிட வேண்டிய நிலை வந்து விட்டதாக அவன் உணர்ந்தான். ஆனாலும் எடுத்துக் கொண்ட விசுத்தைத்தைக் காப்பாற்றிக் கிருவதற்கு முடிந்தளவு முயன்று முயன்று கொண்டிருந்தான்.

முத்த மகன் ஒரு பழைய காரை வைத்து யாழ்ப்பாண ஸ்ரேசன் சுவாரிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு உழைக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

மலைக்க கட்டிய மருமகன் கட்டிட வெலைக்காரனுக இருந்த தனுல் சுதந்திரமாக வாழ்க்கையை ஒட்டுகிறுன்.

இரண்டாவது மகன் ஒரு பழக் கடையை வைத்துக் கொண்டு கணிசமான அளவு உழைக்கிறான். வருமானமும் பரவாயில்லை.

கடைசி மகன் ஈரோட்டு வியாபாரம் செய்து கொண்டு பிழைத்துக் கொள்கிறான். இந்த நினை பண்டாரிதான் உழைத்துக் கூடும்பத்தைக்காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில்லை.

7

கன்களை மூடிக்கொண்டு மேலும் பத்தாண்டு காலம் ஒடிமறந்து விட்டது. இந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில் ஊரில் எத்தனையோ மாற்றங்கள்! பட்டணப் பிரதேசத்தில் மட்டுமல்ல கிராமங்களிலும்கூட பல சினிமாத் தியேட்டர்கள் முனைத்து டிட்டன். போதாக குறைக்குயாழ்பாணப் பட்டினத்தின் நட்டுக்குநடுவே திறந்த வெளியரங்கு ஒன்று ஏதபட்டு இலவச நடக்கங்கள்; இலவச கலா நிகழ்ச்சிகள் ஒரோ என்று நடக்கின்றன. சோமசுந்தரத்தாரின் நாடகக் கோட்டைகளிலும் இடம் தெரியவில்லை. அவருக்கு வயது எண்பதுக்கு மேஜாகிவிட்டது. அவர் இப்போது வீட்டோடும் சாய்மனைக்கட்டிலோடும்தான் கிடக்கிறார். பின்னோள் குறைவின்றிப் பார்க்

கிருர்கள் இதைவிட வெறைஞ்சு கெலவீனங்கள் இந்த வயதில் வரப்போகின்றன!

பட்டினப் பிரதேசம் மாறி, கிராமங்களும் மாற்றமடையத் தொடங்கியபோது ஆங்காங்கே சாதி ஒழிப்புப் பேரராட்டங்கள், சோலில் பிரவேசங்கள், தேவீசீக்கடைப் பிரவேசங்கள், சண்டைகள், மரணங்கள் என்ற விதத்தில் எத்தனையோ நடந்து கொண்டிருந்தபோதும் பண்டாரி இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாத மனிதனா,

பனை வளர?

ஆலை வீதியிலே
ஏதோ இலவசமாம்
என்றதும் கூடிநின்று
இடி நெரிபட்ட
அந்தக் கூட்டத்துள்
நுனைந்து நானும்
எட்டியே பார்த்தேன்
ஊதியம் ஒரு ரூபா
உயர்த்துக என்று
நாங்கள்
கோரிய போது-எம்மேல்
காவலர் படையை
அங்கு எவியேவிட்ட
காந்தியின் சிடன் நின்று
பயிரவளம் பெருக வென்று
பற்பல விதைகளித்து
பனைவளம் பெருக்குதற்கு
பனம்விதை தந்தார் பாலம்
பனை மரம் நிமிரும் காலம்
பாலங்கள் நினைத்தா நிற்கும்

— கோவையன்

வீட்டின் கோடிப்புறத்தே தள் எப்பட்டுக் கிடகும் நிச் சோவைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பெருமுச்செறிந்து கொண்டுவீட்டோடு அடங்கிக் கிடக்கிறான். சோமசுந்தரத்தாரும், அவர் ஆடிய ஆட்டங்களும், அதில் தான் எடுத்துக்கொண்ட பங்குகளும், ரிச்சோவில் அவர் “இராச கொலுவிகுக்கும் காட்சிகளும் அவன் மனக்கணமுன் சதா அணி வகுத்து அணிவகுத்து வந்து கொண்டே இருந்தன.

8

வீட்டோடு கிடந்த சோம சுந்தரத்தாருக்கு மறுபடியும் ஒரு பொற்காலம் பிறந்து விட்டது.

பாராளுமன்றத் தேர்தலில் நின்ற ஒரு புத்திசாலி அபேட்ச கர் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்குச் சோமசுந்தரத்தாரைத் தலைமை தாங்க வைத்து விட்டான். சோமசுந்தரத்தாருக்கு வந்ததே மவுசு! தலைமை உரையில் அவர் பேசினாரே ஒரு பேச்க! மனித னுக்கு எப்படித்தான் இந்தச் சிந்தனை என்னவோ! “ஒரு பொதுவுடமை அமைப்புத்தான் கலல் கொடுமைகளிலிருந்தும் மனிதனை விடுவிக்கும், எனவே எமது அபேட்சகரை ஆதரியுங்கள்” என்று பே.. முடித்து விட்டார்.

அன்றையிலிந்து சோமசுந்தரத்தார் ‘சோசலிஸ்ட்’ ஆகிவிட்டார். உலக அனுபவங்கள் கவன்த அவரின் சோற்பெருக்கு எல்லோருக்கும் பிடித்திருந்தது.

தெர்டர்ந்தும் அவர் பல கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி னார். இந்தத் தள்ளாத கிழவிஜைக் காட்டி வாக்குச் சேகரிக்கும் அபேட்சகரின் முயற்சி நீண்டு கொண்டே போயிற்று! சோமசுந்தரத்தார் கேவியும் கிண்டலு மாக ஏனைய அபேட்சகர்களைத் தாங்கும் பாணி அபாரமாக இருந்தது. சோமசுந்தரத்தார் பேசிய கலல் கூட்டங்களிலும் பண்டாரியும் கலக்கத் தவறுவ தில்லை. முன் வரிசையிலிருந்து ரசித்துச் சிரி த்து ஆரவாரம் செய்து இப்போதும் சோமசுந்தரத்தாருக்கு விசுவாசமாகவே அவன் நடந்து கொண்டான்.

வாக்களிப்பின் பின் சோமசுந்தரத்தாரின் அபேட்சகர் தோற்றுப் போனார். ஆனால் சோமசுந்தரத்தார் தோற்கவேயில்லை. ஆதைத் தொடர்ந்து நடந்த பல அரசியல் கூட்டங்களில் ஒரு கட்சியின் முக்கிய பேச்சாளர்களில் ஒருவராக அவர் அந்தஸ்து உயர்ந்துவிட்டது.

சோமசுந்தரத்தாருக்குப் புதிய உற்சாகம்!

சோசலிசம் பற்றிய பழைய நூல்களை எப்போதும் தல்லுடனேயே வைத்துச் சொல்லார்.

வெளியூரில் இருந்து வரும் மந்திரிமார்கள் உட்பட அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், பலரும் அவர்கள் வந்து தரிசித்துச் செல்லார்.

அவரின் மனமாற்றத்தை உதாரணம் காட்டிப் பலர் கூட்டங்களில் பேசினார்.

சோமசுந்தரத்தாரே தனது மனமாற்றுத்தைப் பற்றிக் கூட டங்களில் பேசி வந்தார்.

புதிய உதவேஷத்தால் ஏற்பட்ட பரபரப்பை அவர் வயோ திபத்தால் தாக்குப் பிடிக்க முடியலில்லை.

இலேசான காச்சல் இருமலை டன் ஆரம்பித்த நோய் அவரை படுக்கையில் விழுத்தி விட்டது.

இன்று குணவாகும், நாளை குணமாகும் என்றுதான் அவரின் அரசியல் நன்பர்களும், உறவினர் களும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை.

குடாநாட்டின் சுலவைத் திய நிபுணர்களும் பார்த்து முடிந்து, கொழும்பியிருந்து வந்த வைத்திய நிபுணர்களும் பார்த்தாலெனிட்டது. முதுமையினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை யாராலுமே குணப்படுத்த முடிய வில்லை.

அவரின் அரசியல் நன்பர்கள் அவரை ஒரு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப ஆவன செய்தனர். ஆனாலும் விராந்தில் பறந்து செல்லும் அளவுக்கு நிலமை சரிப் பட்டு வரவில்லை.

ஈனின நோக்கி சாவு விரைந்து வருவதாகச் சோமசுந்தரத்தார் உணர்ந்து கொண்டார்.

9

விடிந்ததும் விடியாததுமாக சோமசுந்தரத்தாரின் முத்த பேரன் பண்டாரி வீட்டுத் தகர ப்பெற்றிலைத் தாம்பாளத்தைப்

படலையைத் தட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

வெள்ளாப்போடு எழுந்து குடிசையின் முன் திண்ணீலமில் வெற்றிலை துவைத்துக் கொண்டிருந்த பண்டாரி படலைக் கட்டை அவிழுத்துத் திறந்த போது வந்திருப்பவனை அடையாடும் தெரியவில்லை. சோமசுந்தரத்தார் பண்டாரியை உடனே வரும்படி கூறியதான் தகவலைக் கொடுத்துவிட்டு அவன் போய் விட்டான்.

கன்னை நிமிர்த்தி புதிய உற்சாகத்தோடு சோமசுந்தரத்தாரின் வீட்டுக்கு பண்டாரி விசை ந்து சென்றான்.

சோமசுந்தரத்தாரின் இருமலூம் இசூழப்பும் சங்கடப்படலை வரை கேட்டது.

வெளி விருந்ததைப்படியோரம் வந்த பண்டாரி விமீக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு அடக்க முடியாத துயரம் வந்து விட்டது.

சோமசுந்தரத்தாரைச் சுற்றிக்கொண்டு கிழுமுடுக்கட்டைகளுமாகப் பலர் இருந்தனர்.

“பண்டாரிக்கு வெற்றிலை கடுக்கோ!” என்று சோமசுந்தரத்தாரின் மனைவியான வள்ளின் கிழுங்குரல் கேட்டது.

வேரேரூ கிழவிவெற்றிலைத் தாம்பாளத்தை எடுத்து வந்து அதிலிருந்து வெற்றிலையையும், பாக்குச் சீவலையும் எடுத்துப் பண்டாரியிடம் கொடுத்தாள். எங்கே ப்பெற்றிலைத் தாம்பாளத்தைப்

பண்டாரி தொட்டு விடுவானே
என்ற பயம் அவளுக்கு!

பண்டாரி வெற்றிலீஸையை
இருங்ககளோயும் நீட்டில் வினயமா
கப் பெற்றுக் கொண்டான்.

“கடைசியிலே மாமா பண்டாரியைத்தான் பாக்க ஆஸப்
பட்டவர், மாமா, மாமா, இஞ்சை
பண்டாரியெல்லே வந்திருக்
கிறோன், கண்ணே முழிச்சப் பாரு
ங்கோ மாமா!”

சோமசுந்தரத்தாரின் மூத்த
மருமகள் கூறினான்.

சோமசுந்தரத்தார் தலை
யைச் சாய்த்து, மேல்முச்ச கீழ்
முச்ச வாங்கிக் கொண்டே மேலில்
ஞஞ்சு கிழவரை பண்டாரியைப்
பார்த்தார்.

சோமசுந்தரத்தாரின் கண்
கள் பஞ்சடைந்து கிடந்தன.
தாடி வளர்ந்து நீண்டு கிடந்த
தது. மரளங்க கோலம் முகத்தில்
ஒட்டிக் கிடந்தது.

ஒக அசைத்து அவர் பண்டாரியை அருகே அழைத்தார்.

கூனிக் குறுகி விமிக்
கொண்டே பண்டாரி அருகே
சென்றான்.

“பண்டாரி இன்டைக்
கொருக்கா. நீ என்னை றிச்சோ
விலை வெச்சு இழுக்க வேணும்
பண்டாரி றிச்சோவைக் கொண்ட
போடியாடா!

இதுவரை அனுஷ்டி முனிகிட்
கொண்டிருந்த சோமசுந்தரத்தா
ருக்கு எங்கிருந்துதான் இந்த
அதிகாரத் தொடி வந்ததோ!

“ஒம் நயினர் நயினு ரை
வெச்சு இன்டைக்குக் கேட்டா
யம் இழுக்கிறானாகும்!”

பதில் எதற்கும் காட்திரா
மலே பண்டாரி அவசர அவசர
மாக வெளியே வந்தவிட்டான்
வெளியே வந்தவன் நேராக வீட்டுக்கு வந்தான். ஒதுக்குப் புற
மாகத் தள்ளப்பட்டிருந்த றிச்
சோவைக் கிணற்றிட்கு இழுத்
துச் சென்று, துச் சுட்டி, தண்ணீர்த் தணியால் அதைத்
துடைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ஏன் அப்பு இப்ப உதெல்
லாம் செய்யிறுய்?” என இளைய
மகன் கேட்டான்.

பண்டாரி எதுவும் பேச
வில்லை.

“ஏனேனை அப்பா கழுவி
நியன்?” பேரப் பெடியன் கேட்டான்.

பண்டாரி எதுவும் பேச
வில்லை.

“என்னத்துக்கெனை அப்பு
நிச்சோவைக் கழுவிநியன் சொல்
வலனைகொண்டே!

மகன் சற்றுக் கடுமையாகக்
கேட்டாள்.

“இன்டைக்கு நான் இதிகூ
சோமசுந்தரம் நயினாரை வைச்சு
இழுக்கப் போறான்!”

பண்டாரி படக்கென்று
பதில் சொன்னான்.

“இதென்ன பரிசிகேடு உதை
விட்டு இப்ப எத்தினை அரிசமா
ச்சு, உவர் உதை இழுத்தா

நங்க மற்றவையின்றே கண்
னிலை முழிக்கிறேல்கூடியே!'

முத்த மருங்கள் இப்படி
மெய்வகுத்தத்துடன் பேசினான்.

'நீங்க யார் மறித்தாலும் சரி
என்னை காக்க கொண்டாலுஞ்
சரி நான் நயினாரை வைக்க
இழுத்துப்போட்டுத்கான் வேறு
வேலை பாப்பன்!'

இதற்கொல் யார் பதிலுக்
குஞ்சபண்டாரி காத்திருக்கவில்கூடு.

இடக்கரத்துப் பின் தள்ளி
இடப்பக்க ஏற்காலின் தடியை
இறுகப் பிடித்து ...

வலக்கரத்தை ஏற்காலின்
நடுப்பகுதியில் பவாக ஊன்றி
தலைவிலே துண்டு செண்டு போல
நிற்க.....

நிச்சோவை இழுத்துக்
கொண்டே பண்டாரி வீதிக்கு
வந்து விட்டான்.

7

மணிச்சூட்டுக் கோபுரத்தை
தாண்டி, திறந்தவெளி அரங்கை
தாண்டி, நீல் தியேட்டரைக்
கிட்டிவிட்டபோது சோமகந்த
ரத்தார் பற்களை நெரியிக்கனாத்
துக்கொண்டே தலையைத் தியே
ட்டர் பக்காகத் திருப்பினார்.
அப்புறம் அப்புறம்.....
... டேய் டேய் பண்டாரி...
.... டேய்!

சோமகந்தரத்தார் நிச்சோ
வினிருந்து நழுவி வீதியில் ஸீழு
ந்துவிட்டார்.

நயினார் ... !

பண்டாரி கத்தினான்.

தியேட்டர் வாயிலில் நின்ற
வர்கள் சிலர் ஒடோடி வந்தனர்;
சோமரைத் தூங்கினர்; மறுபடி
யும் அவரை நிச்சோவின் ஆசன
த்தில் ஏற்றிச் சார்த்தினர்.

சோமகந்தரத்தார் சோர்
ந்து போய்க் கிடந்தார்.

பண்டாரி நிச்சோவையும்
இழுத்தக்கொண்டு வேகமாக
சோமகந்தரத்தாரின் வீட்டை
நோக்கி ஓடினான்:

வீட்டு வாசலை ஆடைந்த
போது வாசலில் பலர் கூடி நின்றனர்.

சிவப்புச் சட்டைகள் அனிந்த
பலர் ஒடோடி வந்து சோம
ரைத் தூங்கி எடுத்து உள்ளே
கொண்டுசென்றனர்.

உள்ளே அழுகுறல் கேட்டது,
வெகு நேரமாகக் கேட்டது.

வெளியே நிச்சோ நின்றது.
வெகு நேரமாக நின்றது
நிச்சோவின் கால் மிதித்தட்டில்
சருண்டு கிடந்த பண்டாரியை யாருமே கவனிக்கவில்லை.

கதை முடிந்தது

சன்முகம் பத்திரிகையைப்
பிடித்தபடி அப்படியோ அசந்து
போயிருந்தான்.

அவன் கண்களுக்கு நேரமாக
மன்சுவரில் கட்டி ஆணியால்

குத்திவைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாக்கியம் நன்றாகத் தெரிந்தது.

“வர்க்கசமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் உறுப்பினராகவே வாழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு சிற்த ஜெயிலும் விதி விளக்கின்ற ஒரு வர்க்கத்தின் முத்திரை குத்தப் பட்டே இருக்கும்”.

சன்முகத்தின் தமிழ் சுப்பை யரவால் என்றே ஒருநாள் எழுதிக் குத்தப்பட்டிருந்த வாக்கியமே அது.

சன்முகம் திருப்பதி திரும்ப இப்போதுதான் அதைப் படிக்கி ருன். ★

காந்தி மகாண் பொற்றுக் கொடுத்த வெள்ளி விழா ‘குடியரசு’ இந்தியாவில்தான்...

- ஃ பீகாரில் குளிரில் நடூங்கி விறைத்து 234 பேர் இறந்தனர்.
- ஃ எப்போதும் தயார் நிலையில் இருக்கும் 30,000 பேர் கொண்ட ஆயிதம் தாங்கிய குண்டர் படையை கல்சத்தா காங்கிரஸ் அமைக்கப்போகிறது.
- ஃ 33,000-மேற்பட்ட நஷ்டங்காரி அரசியல் கைதீகள் எவ்வித விசரணையுமில்லாமல் சிறையில் கொடுமைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.
- ஃ 7,44,500 பிச்சைக்காரர்களும், அனுதைகளும் நாடு முழுவினும் இருக்கிறார்கள்.
- ஃ 1648-49-ல் பொளிக்கு செலவிடப்பட்ட தொகை ரூபா ஒரு கோடி; இப்போது 169 கோடி.
- ஃ 12 மீது 52 விதிதமான வரிகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன 25 காசுக்கு ஒரு கப் 12 குடித்தால் அதில் 15 காசு வரியாகப் போகிறது.
- ஃ இரண்ணுவச் செலவுக்காக ரூபா 2,274 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.
- ஃ சென்னை நகரில் 40 சதவீத பகுதிகளுக்கு கழிவிடங்கள் கிடையாது.

நன்றி
தென்மழை
மார்ச் 1975

உழைப்பவர் திரண்டு நிற்பர்

நிறைவான வாழ்க்கை வாழ
 நெறியொன்று வேண்டு மென்று
 திறமாக உழைத்தி ருந்தும்
 தினம் தினம் தயரமாக
 குறைவாழ்வு வாழ்ந்து இங்கு
 குற்றுயிர் ராச மாயும்
 உரமான தோழ்கள் கொண்ட
 உழைப்பாளர் திரண்டு நிற்பர்

கடனிலே பிறந்து இங்கே
 கடனிலே வளர்ந்து வந்து
 கடனிலே இறந்து போகும்
 கடவுளை மாற்று தந்த
 கடவுளை நம்பி இங்கே
 காத்திருக் காமல் இந்தக்
 கொடுக்கையை நீக்க நாங்கள்
 கூடி ஓர் நெறி அழைப்போம்

வேலையில்லா ததால் வீட்டினிற் காலத்தை
 வீணைய் கழித்திருந்த — எங்கள்
 வாலிபத் தோழரின் வாட்ட நிலைமைக்கு
 வழியொன்று கட்டிடுவோம் — இங்கு
 ஆலை வயல்களில் உழைப்பவர் சொத்தை
 சுரண்டிக் கொழுப்பவரை — ஒரு
 முனையில் போய்விழ மூர்க்கத்தனமாக
 முச்சாய் எழுந்திடுவோம்

உழைப்பவர் திரண்டு நின்று
 உலகினை மாற்ற என்னை
 அழிப்புடன் செயல்கள் ஆற்றி
 வீரரை ஒருங்கு சேர்த்து
 உழைப்பவர் சொத்தை இங்கே
 உறிஞ்சிடும் கூட்டம் தன்னை
 அழிப்பவர் ஈதுண்மை — இந்த
 அவளையை வெற்றி கொள்வர்

அவளையை வெற்றி கொள்ளும்
 ஆற்றல் நாம் அடைதல்கள்டு
 கவனமாய் சரண்டாக்க காரர்
 காவலிஸப் பலப் படுத்தி
 நவகால னித்து வத்தை
 நம்மீது தினைப்பர், ஆனால்
 புவியினில் எமது வர்க்கம்
 போளினை நடத்தி வெல்லும்

— கொற்றை பி. கிருஷ்ணன்தன்

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வருகையும் வாழ்க்கையும்

— குமாரி ஜெயவர்த்தன

பெரும் அளவில் சூடியமர் நது தொழில் புரியும் தொழிலாளர்கள் நாட்டின் தோட்டப் பகுதிகளிலேயே காணப்படுகின்றார்கள். இங்கு கோப்பி, தேயிலை, நறப்பர் தோட்டங்களை ஆரம்பித்த பிரித்தானிய முதலாளிகள் உள் நாட்டில் சிங்களத் தொள்ளாளர் கிடைக்காமையால், தென்னிந்தியாவிலிருந்து நிலம் ற்ற விவசாயிகளை வேலைக்கமர்த்தி னிறுர்கள். தோட்டங்களில் தங்கியிருந்து தொழில் செய்ய சிங்களத் தொழிலாளர் தயங்கிய கமக்கு சில சமயம் கருதப்படுவது போல், சிங்களவர்கள் சோம்பேரிகளாய் இருந்தமையோ, தோட்டத்தில் வேலை செய்வதை விரும்பாமையோ, கௌரவக்குறைவென்று கருதியமையோ. காரணமல்ல. அவர்கள் நிலம் எவர்களாய் இருந்தமையே இதற்கு காரணமாலும் பிரித்தானியர் விரும்பிய அளவு தொழிலாளர்களைப் பெறக்கூடியதாக இங்கு நிலமற்ற பாட்டாளிகள் பெருமளவில் இருக்கவில்லை. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் பஞ்சம் தலை

விரித்தாடிய பகுதிகளில் ஏராளமாக தொழிலாளர் கிடைப்பதாய் இருந்தது. 1825 ம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ச்சியாக இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். சூடியேற்ற வாசிகளின் துமதங்குகுடிகளாதும் என்னிக்கை 1891ம் ஆண்டு 235,000ல் இருந்து 1921ஆண்டும் ஏற்றத்தான் 5 லட்சமாகக் குதிகரித்தது. 1931ம் ஆண்டு இந்தெண்ணிக்கை 7 லட்சமாகக் குதிகரித்தது. இவர்கள் நீண்ட காலமாக சரண்டப்பட்டு வந்த போதிலும் 20ம் நூற்றுண்டின் முதல் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோட்டப் பகுதியில் தொழிற்சங்க இயக்கம் ஆரம்பமாகவில்லை.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை சேர்ப்பதற்கு தோட்டத் துறைமார்கள் கங்காணி முறையையே ஆரம்பத் தில் கையாண்டார்கள். புகை அண்டிச் சேவை ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் சூடியேற்ற வாசிகள் இந்தியத் துறைமுகங்கள் அரையும் நடந்தே வந்தனர்.

பின்னர் இலங்கைத் துறைமுகங் களிலிருந்து மலை நாட்டுக்கு சுமார் 150 மைல் வைவ நடந்து சென்றார்கள். மலேரியா நோய் பரவியிருந்த பகுதிகளில் நோய் கண்டவர்கள் வீதியோரங்களில் சாகும்படி விட்டுச் செல்லப்பட்டனர். உயிர்தப்பி மலைப்பிரதே சங்களுக்குச் சென்றவர்களும் பழக்கமற்ற குளிர்காலதிலைக்குப் பவியானார்கள். இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆளுங்கும் ஸ்டாக் கங்காணி மாருக்கு தோட்ட நிர்வாகி பணம் கொடுப்பார். வேலைக்கு வரும் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் தினசரி போனஸ் தொகையாக கங்காணிக்கு ‘பென்ஸ்’ காசம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆரம்பாலத்தில் தொழிலாளருக்கு அரிசி கொடுப்பது, குடும்பத்தக ராறுகளை தீர்த்து வைப்பது, சில சமயங்களில் அவர்களுக்காக கடைகளை நடத்துவது போன்ற வையும் கங்காணியின் கடமையாகவிருந்தது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கும் தோட்ட நிர்வாகத்திற்குமிடையில் மத்தியில்தராக விளங்குவதே கங்காணியின் அதிகாரமிக்க பதவியாக இருந்து வந்தது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரக்குடிகளாக மாறத் தொடங்கியதும் கங்காணியால் நேரடியாக ஆள் சேர்க்கும் அவசியம் மறைந்து விட்டது. ஆனால் பணம் கொடுத்தது, கடை நடத்துதல் மற்றும் சமூகத்தலைவர் போன்ற கங்காணியின் நிலை தொடர்ந்தும் நீடிக்கவே செய்தது.

கங்காணிக்கும் அவருடைய தொழிலாளர்களுக்கும் இடையிலான பிணைப்புக்கு அவர்கள் கடஞ்சினாய் இருந்தமையே காரணமாகும்.

ஆலைக்கையிலுள்ள இந்தியத் தொழிலாளர்கள் “கடனில் பிறந்து, கடனில் வாழ்ந்து, கடனிலிருந்து வை சாகிறார்கள்” என்று இந்தியகுடியேற்ற தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டத்திகாரியின் சுறுப்பொன்று கூறுகின்றது. தோட்டத்தில் பொதுவாக கங்காணிதான் கடன் கொடுப்பவராக இருப்பார். நிர்வாகத்திடம் நேரடியாகப் பணத்தை கடன் வாங்கி தொழிலாளர்களுக்கு இவர் கடன் கொடுப்பார். கங்காணி கடனையொன்றையும் நடத்துவாரானால் தொழிலாளர்கள்தான் பெரிதும் சுரண்டப்படுவார்கள். வருடத்துக்கு வருடம் தொழிலாளர்களின் கடன் தொகை எவ்வளவு இருக்கின்ற தெண் கங்காணிகள் அவர்களிடம் கூறுவதில்லையென்று 1908ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தொழிற்கழிஷ்டன் விசாரணையின்போது சாட்சி யொருவர் கூறினார் தொழிலாளர்கள் அனேகமாக மோசடிகளுக்குள்ளாகக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள் என்று கழிஷ்டன் தன் அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. ஆரம்பகாலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டால் அடுத்த மாதம் கங்காணியிடம் அவரது சம்பளத்தைக் கொடுக்கும் முறையான்று கடைப்பிடிக்கப்பட்ட

தது. கங்காணிக்குரிய கடனைச் சுரிசெய்து கொள்வதற்காக இந்தமுறை முலியறிவில்லாத தொழிலாளர்களின் உழைப்பில் பித்தலாட்டம் செய்வதற்கு மேலும் உதவியாய் இருந்தது. இன்னுமொரு ஆட்சேபகரமான முறை என்னவென்றால் 'தன்டு' முறையாகும். ஒரு தோட்டத் தில் தொழிலாளர் பற்றுக்குறை ஏற்படுமானால் தொழிலாளர் கொஷ்டியோன்றை. கங்காணி அந்தத் தோட்டத்திற்கு அனுப்பி வைப்பார். தொழிலாளர்களின் கடன் தொகையை அந்தப்புதிய முதலாளி கங்காணிக்கு கொடுத்து விட வேண்டும். இந்த முறை பில் தோட்டத்துக்குத் தோட்டம் தொழிலாளரை அனுப்புவதின் மூலம் கங்காணி பெரும்பணம் சம்பாத்திக்கவும் தொழிலாளர் கங்காணிக்குத் தொடர்ந்து கடனாளியாகவிருக்கவும் வழி செய்தது.

கடன் தொல்லைகளால் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு ஏற்பட்டு வந்த சொல்லொன்றுக்கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு பல கட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1909ம் ஆண்டில் சிலில் வழி¹⁹ கி தொடர்பாக தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்படுவதின் குந்து விலக்கனிக்கப்பட்டது. 1921ம் ஆண்டு 'தன்டு' முறை ஒழிக்கப்பட்டது. எப்படி இருந்தாலும் கடன்களைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு கங்காணிகள் கட்டத்திற்கு முரணான எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்தக் கூடிய

தாய் இருந்தது. தொழிலாளர் திருடியதாக பொய் முறைப் பாட்சிக் மிது அவர்களை காவலில் வைக்கவும், உடனமகளை பரிமுதல் செய்யவும் அவர்களுக்கு வழி இருந்தது. தொழிலாளர் ஆங்காங்கேவளியேறிச் செல்வதை 'பற்றுச்சீட்டு' முறை மூலம் நிர்வாகிகள் கட்டுப்படுத் தினார்கள். பற்றுச்சீட்டு இல்லாமல் ஒரு தொழிலாளியை வேறு எந்தக் தோட்ட நிர்வாகியும் வேலைக்கு எடுக்க முடியாது. இதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்று முதலாளிகளுக்கிடையில் செயல் பட்டு வந்தது. இந்த முறை தொழிலாளின் நடமாடும் உரிமையை கட்டுப்படுத்தியதுமாத்திரமின்றி கடனைக் கொடுத்து முடிக்கும் வரை பற்றுச்சீட்டுக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கும் படி தோட்டத்துரையை கங்காணி நிரப்பந்திப்பற்கு இதுதனியாய் இருந்தது.

சம்பளம் கொடுக்கப்படுத்தான் பெரும் அந்தி இழைக்கப் பட்டு வந்தது. தொழிலாளரச் சரண்டுவதற்காக பல வேறு முறைகள் கையாளப்பட்டன. 19ம் நூற்றுண்டில் தோட்ட முதலாளிகள் சில சமயங்களில் தொழிலாளருக்குச் சம்பளத்தை ஒழுங்காக்கி கொடுக்காமல் தொழிலாளர் சம்பளத்தை கங்காணியிடக் கொடுத்து விடுவார்கள். அல்லது சம்பளத்தில் வெட்டிக் கொள்வார்கள்.

கணி சமான அளவு ஒரு தொழிலாளி வேலை செய்யவில்

கூயென்று கண்டால் அவர் அன்று வேலைக்கு வரவில்லை யெல்லோ அல்லது அரைநாள் வேலை செய்தார் என்றால் செக் ரேவில் எழுதப்படும். இங்கூயெனில் வேலை கொடுக்காமல் வேலைத்தலத்திலேயே இராக கும்வரர் தனித்து வைக்கப்பட்டிருப்பார் என்று முதலாளி ஒருவர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். நகர்ப்புறத்தில் திறமையற்ற தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஊதியத்தைவிட இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக்குறை வான் சம்பளமே கொடுக்கப்பட்டது. குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டம் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1927ம் ஆண்டு வரையப்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்து நகர்ப்புற ஊதிய விகிதம் அதிகரிக்கப்பட்ட போதிலும் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பள விகிதாகாரம் மோசமாகவே இருந்தது.

யாதிடும் சுக்திகுள்ள மயாலும் இதர சமூங்களினின்றும் அரசியல் ரீதியில் அவர்கள் ஒதுங்கியிருந்தமையாலும் தோட்ட முதலாளிகள் கடுமையான ஒழுங்குஷ்டிகளைக்கடைப்பிடித்தமையாலும் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட சமயங்களில் கூட சம்பள விகிதத்தை மிகக்குறைந்த நிலையிலேயே வைத்துக் கொள்ள வசதியாய் இருந்தது. தொழிலாளர் சம்பளத்தை குறைந்த நிலையிலேயே வைத்திருக்க உறுதியான கொள்கையை 1908ம் ஆண்டு ஒரு தோட்ட நிர்வாகி பிண்வருமாறு தெரிவித

தார்; “இலங்கையில் நான் 14 ஆண்டுகள் இருந்துவிட்டேன். ஆனால் தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு 33 சதத்திற்கு மேலும் பெண் தொழிலாளிக்கு 25 சதத்துக்கு கூடுகலாகவும் கொடுக்காமலிருந்தது மதிப்புக்குரிய ஒரு விஷயம் என்று இப்போது உணர்கிறேன்” வெளி மார்க்கட்டை விட 14 சதம் குறைவான விலையில் அரிசி வழங்கப்பட்டது. இல்லச் வீட்டுவசதியும் வீட்டுத் தோட்டத்துக்காக சிறு தன்று திலமும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இவை முதலாளியின் அரை பிரபுத்தவ உறவில் தொழிலாளரைக் கட்டுப்படுத்தும்உதவிகளாகவே அமைந்தன.

நாட்டின் இதர மக்கள் சமூகத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இவர்கள் மத்தியில் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட இறப்புகளும் சிகிம்ரணங்களும் தோட்டங்களில் நிலவிய சுகாதார நிலை சமைக்கு எடுத்துக்கொட்டாலும், சுகவீனங்கள், போஷாக்கின்றை, மோசான தொழில், வாழ்வினை குழந்தைகள், நோயாளிகளை முதலாளிகள் அலட்சியம் செய்தனம். ஆஸ்பத்திரி வசதியினங்கள் இவையே இவர்கள் பத்தியில் இறப்பு விசெதங்கள் அதிகரித்து வரக்கு சாரணங்கள்.

“வேலையில் லீ - சம்பளம் வில்லை” என்ற நடைமுறையே கையாளப்பட்டது. நோயாளியானவும் வேலை செய்தாக வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள் 1881ம் ஆண்டில் ஒரு சுகாதார அதிகாரி தமது குறிப்

பில் பின்வருமாறு எழுதினார்: “இந்தக் கூவிக்கு சொத்து ஏதும் கிடையாது. அதனால் வாழ்க்கை நடத்த தினசரி வேலையையே நம் பியிருக்கிறார்கள். சுகவினத்தினால் வேலை செய்யாது விட்டார்களா எனவ கவனிப்பாரற்ற அனுதைகளாவார், இதைக்காரர், உறவினர் கருக்கும் இடைஞ்சலாவர்.”

இறப்பு விகிதம் மிகப் பயங்கரமாக அதிகரித்துமையால் 1893ம் ஆண்டில் இறப்பு ஆய்வுக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையின்படி ஆஸ்பத்திரிகளில் 1883க்கும் 1891க்குமிடையில் இடம் பெற்ற எல்லா இனத்தவர்களையும் உள்ளடக்கிய மரணம் 7.42 சதவீதமாகும். அதே சமயம் தோட்டப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 21 * தவித மாகவிருந்தது. இந்தக் கமிஷனுக்குப் பிறகு தோட்டப்பகுதிகளில் டிஸ்பென்சரிகள் அமைக்கப்பட்டன. சுதா தாரநிலைமைகளைச் சீர் செய்யவும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1920ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும்கூட தோட்டங்களில் இறப்பு விகிதம் ஆயிரத்துக்கு 52 ஆகவிருந்தது, அதே சமயம் முழு மக்கள் தொகையில் 27.6 சதவீதமே இறப்பு விகிதம் இருந்தனது. 1920ல் சிசு மரணம் ஆயிரம் பிறப்புகளுக்கு 224 பேராக விருந்தது. முழு நாட்டிலும் 182 லீதமே சிசு மரணம் இருந்துள்ளது. இந்திய குடியேற்றத் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்த

குழந்தீஸ் அவர்கள் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்பட்ட மாவட்டங்களையுக் கோட்டங்களையும் பொறுத்து மாற்பட்டதாய் இருந்தது வேலை தோட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்ட விதிகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. வேலைகள் காலையில் 6 மணிக்கு ஆரம்பித்து மாலையில் 4 மணிக்கு முடிவடைவதே வழுமையான நடைமுறையாகும். “உணவில்லாமல் பத்து பதி மூன்று மணி நேரம் உடல் வலு சில்லாத கூவிகளிடம் வேலையாங்குவது பாரபட்சமான ஒரு செயல்” என்று 1893ம் ஆண்டு ஒரு டாக்டர் கருத்து வெளியிட இருந்தார். பெரும் தொகையான தொழிலாளர்கள் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகவும் பசியால் வாடுவதாகவும் தம்மிடம் புகார் செய்ததாக மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருவர் அறிவித்த தைத் தொடர்ந்து சப்பிரகமுவ மாகாணத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு படுமோசமாக நடத்தப்பட்டார்கள் என்பது 1914ம் ஆண்டுவாக்கில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தது. இந்த மாகாணத்தில் 1913 அக்டோபருக்கும் 1914 மார்ச்சுக்குமிடையில் நிலைகீலை தோட்டத்துக்கு அருகிலுள்ள பாதையின் ஓரத்தில் ஏழு தொழிலாளர்கள் செத்துக்கிடைக்கக் காணப்பட்டனர், ஆறு பேர்க்குள்ளேனுற்றுக்கிடந்தனர். அரசாங்க அதிபர் நடத்திய விசாரணைகளின்படி 1913ம் ஆண்டு இப்பகுதி தோட்டங்களில் 227 மரணங்கள் இடம் பேற்றுள்ளன.

அப்பகுதி தோட்டத் தொழிலாளரில் இது 24 சதவீதமானாலும், அதே மாவட்டத்தில் பின்கந்தை தோட்டத்திலிருந்து நிர்வாகிகளின் கொடுமை காரணமாகவும் உணவு, சம்பளப் பற்றாக்குறையினாலும் வெளியேறிச் சென்ற தொழிலாளர்கள் மீது தொழில் சட்டத்தின் 1914ல் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. நோய்வாய்ப் பட்டும், மெலிவற்றும் காணப்பட்ட தொழிலாளர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட் விடுதலை செய்ததுடன், தோட்டத் துரைமார்கள் தொழிலாளர்களை சரியாகக் கவனிப்பதில்லையென்றும் நோயாளர்கள் பராமரிக்கப்படுவதில்லையென்றும் அதிருப்பியையும் வெளியிட்டார். சம்பளப் பற்றாக்குறையினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் துண்பங்கள் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார், 1924ம் ஆண்டில் கூட இந்திய குடியேற்றத் தொழிலாளர்மத்திலில் ஏற்பட்ட 19 வீத மரணங்கள் பலவீனத்தினாலேயே ஏற்பட்டது என்று கூறப்பட்டது. 55 வீத குழந்தைகள் மரணத்துக்கும் இதே காரணம் கூறப்பட்டது.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் கல்வியறிவு அற்றவர்களாய் இருந்தாலும்யான் அவர்கள் மத்தியில் கலாசார நிலை மிக கீழான நிலையில் இருந்தது. கங்காணிக்கும் முதலாளிக்கும் அவர்கள் கட்டுப்பட்டுமிருக்க நேர்ந்தது.

1911ம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இந்திய குடியேற-

நவாசிகள் மத்தியிலேயே கல்வி யறிவு மிகவும் கீழான நிலையில் இருந்தது.

1904ம் ஆண்டு இரு அரசினர் பாடசாலைகளும் ஒருசில மிழனாறி மற்றும் தலையார் பாடசாலைகளும் மாத்தீரமே தோட்டப் பகுதிகளில் காணப்பட்டன. இது விஷயமாக 1903ம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் காமாஸ் சபையில் பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டது. குடியேற்றக் காரியத்தில் தீவிர பற்றி அப்போதைய தோட்ட நிர்வாகிகள் சங்கத் தலைவரிடம் அறிக்கை கேட்டபோது “கல்வி ஞக்கு கட்டாயக் கல்வி அளிக்கக் கூடியதான் காலத் தின்றும் வரவில்லை” என்று அவர் அறிவித திருந்தார். ஆனால் நாட்டின் இதரப் பகுதிகளில் கல்வி தீவிர முன் னேற்றத்தை அடைந்து வந்தது. 1920ம் ஆண்டில்தான் தொழிலாளர் பின்னொலுக்கு ஆரம்ப சுதேச மொழிக் கல்வியை தோட்ட நிர்வாகம் அளித்திட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் கல்விச் சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. இருந்தம், இந்தத் திகதிகளுப் பின்னரும் தோட்டப் பகுதியில் கல்வித் தராதரம் தேசிய தரத்தைவிடமிக்க கீழான நிலையிலேயே இருந்தது இழிவாகக் கருதப்பட்ட சமூக அந்தஸ்து அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை நக்கு காரணம் என்னம். தென்னிந்தியாவில் மிகத் தரமித்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இத்தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும்

தாமரைப்பட்டனர். அனேகமாக மறவர், பள்ளர், பறையர் போன்ற காலிகளைச் சேர்ந்தவர் களாக இவர்கள் இருந்தனர்:

படுமோசமான கரண்டல், மற்றும் குறைபாடு குறைடன் அரைபிரபுத்துவ பொருளாதார குழந்தைவை தொழிற்சங்கங்கள் வளர்வதற்கு பெரும் இடைஞ்ச வாகனிகுந்தது. தொழிலாளி தனது உழைப்பைப் போட்டியிட்டு பேரம் செய்யும் அளவுக்கு சுதந்திரமுள்ள பிரதிநிதியாக அவன் இருக்கவில்லை. உண்மையில் தோட்டத் தொழில் முறையின் சில அம்சங்களை அடிமைத் தனத்துக்கு ஒப்பிடக்கூடியவையாய் இருந்தது. 1847ம் ஆண்டு கண்டி பொலீஸ் சுப்பிரீண்டன் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கொடுரோமாட நடத்தப்படும் முறையானது நீக்ரோ அடிமைத் தனத்தைவிட மோசமாக இருக்கின்ற என்று குறிப்பிட்டார். 1908ல் தோட்டத் துரையொருவர் பின்னவருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்: இந்தக் கங்காணி முறை அடிமைத்தனமாகும். வேறு எப்படியும் இதனை நான் வரணிக்க முடியாது. ஒரு தொழிலாளி தனதைவிட்தாமே பராமரித்துக்கொள்ள முடியுமானாலும்கூடதனதுகண் குகிலிகுந்து விடுவித்துக் கொள்ள கங்காணி அனுமதிக்க மாட்டார் இதில் தோட்டத்துரை தலையிட முடியாமலிருந்தால் அது அடிமைத்தனம்தானே!!'

தோட்டத் தொழிலாளர் வேலை பல வழிகளிலும் அரைச்

சம்பள வேலையாகவே இருந்தது. தவணை முறையில் அரிகி வழங்குவது, தொழில் செய்யுமிடத்திலேயே குழியிருப்பு, நிர்வாகம், அல்லது கங்காணிமாரே கடைகளை நடத்தியதைக் கட்டுப்பாடுகள், நடமாடுவதற்கு இருந்த கட்டுப்பாடுகள் போன்ற பிரபுத்துவ நடைமுறைகள் இந்தத் தொழிலாளரின் சுதந்திரத்தை படுமோசயாய் நகச்குபவையாய் இருந்தன. 1930ம் ஆண்டு வரை இவர்கள் ஓர் இடத்தில் குடியமர்த்த தொழிலாளர்களாய் இல்லாமலிருந்ததால் இவர்கள் மத்தியிலிருந்து போராட்டங்கள் எதுவும் உதயமாவில்லை. குறிப்பிட்ட சமயங்களில் இந்தியாவுக்குப் போய் வருவதன் மூலம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அந்த நாட்டுப்பாட்டத்தை தொடர்புகளை நிறைநாட்டி வந்தார்கள். போதுமான அளவுசம்பாதித்துக் கொண்டு தொயகம் திரும்பி சிறுநிலச் சொந்தக்காரராக குடியமர்ந்து விடவேண்டும் என்பதே அவர்களின் அபிஜாசையாக இருந்துவந்தது. நாட்டின் பொதுவான அசையல் மற்றும் தொழிற்சங்க வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளிலிருந்து இவர்கள் வேண்டுமென்றே தனிப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர். தோட்டங்களில் கடும் கங்காணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. தொழில் செய்யும் இடங்களுக்கு வெளியிருந்து கிளர்ச்சிக்காரர்கள் போய் தூண்டுதல் எதிரும்படுப்பாத வகையில் அத்துமீறிப்

பிரவேசத் தடுப்புச் சட்டம் தடை செய்தது. பல தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் காவல்க்காரர்கள் மூலம் கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர். தப்பிச் செல்லாது இயர்கள் தடுத்தது டன் தலைமறைங்கிறார்களையும் பிழித்துவந்தார்கள். மோசமான வேலை, கட்டமையில் வென்மின்மை போன்றவற்றுடன் பல வேறு காரணங்களுக்காக தன்டம் விதிக்கும் ஒரு முறை கையாளப்பட்டு தோட்டத்தில் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்பட்டது. தொழிலாளர் பிரம்படி மூலம் தன்டிக்கப்பட்டதும் தோட்டங்களில் பிழித்து மான ஒரு நடை முறை. 1914ம் ஆண்டு குடிசைற்ற தொழிலாளர் பற்றி ஆராய்த்த மயில்லை பின்வருமாறு அறிவித்துள்ளது: “சில தோட்டத்துறை மார்கள் இதை விருப்பில்லை. ஆனால், அவசியம் ஏற்படும் சமயங்களில் இம்மாதிரி தண்டனை செய்யப்பட்டதென மற்றவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்”

தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் தொழிற்சங்கம் அல்லது வேறு எந்தவிதமான சுதந்திர ஸ்தாபனமே வளர்க்கிய கடவுசை மேற்கொண்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அம்சங்கள் தடுத்து வத்துள்ளன. இருந்தபோதிலும் இலக்கையின் முதலாவது தொழிற்சட்டம் தோட்டத் துறையை உள்ளடக்கியதாகவே இருந்தது.

ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் கட்டுப்பாடு

இல்லாத ஒரு கொள்கையை அரசு கடைப்பிடித்தது. ஆனால் அது நியமித்திருக்கவில்லை. மனிதாபிள்ளைக்கருத்துக்கள் வளர்க்கிய ஜடந்ததின் காரணமாகவே குடியேற்றத் தொழிலாளர் விஷயத்தில் அரசு தலையிட்டு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கவும் ஒழுங்குமுறைகளை செயற்படுத்தவும் தோட்டங்களில் என்று கூறப்படுவதுண்டு. இதற்காக இந்தக்கட்டுப்பாடுகளைமக் கொள்கையையும் துரைமாரின் விரோதப் போக்கையும் எதிர்ப்பதற்கு அதிகாரிகள் தயாராக இருந்தனர்.

ஒன்று பிரிட்டனிலும்கூட 1850ம் ஆண்டளவில் இந்தக் கருத்து மாறி சில அம்சங்களில் அரசு தலையிடுவது புதிய தொழில்களில் இறங்கியுள்ளவர்களுக்கு கெடுதி செய்வதை விடந்துமையாகவே அமையும் என்ற விதிப்புனர்வு ஏற்பட்டது. இவ்வகையில் தொழிலாளர்களைப்பதித் துறைத்துக்காலம் ஏற்பட்ட பெரும் தட்டுப்பாடு, தோட்டங்களுக்குச் செல்லும் வழியில் தொழிலாளருக்கு ஏற்பட்ட மரணங்கள், அதிகரித்திருந்த நோய்நிலைமை, மரண விகிதம் போன்றவையின் காரணமாக தொழிலாளர் போதுமான அளவில் கிடைக்கும் வகையில் அரசு தலையிட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. எனவே இந்தியாவிலிருந்து வப்பல் ஒழுங்கான போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தவும், தொழிலாளர் தோட்டங்களுக்கு நடந்து சென்ற வழிகளைச் செப்பனிடவும் வழிகளில் தங்குமடங்

களை அமைக்கவும் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

தொழிலாளரின் ஒப்பந்த நிபந்தனைகளை உள்ளடக்கிய (எசமான் - வேவைக்காரன்) தொழில் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டது. ஆனால் இவை முதலா வினாக்குச் சாதகமானவையாகவே இருந்தன. தொழிலாளருக்கு ஒரு கொஞ்சப் பாதுகாப்பே அளித்தன. 1872ல் தொட்டங்கள் உள்ள மாவட்டங்களில் அடிப்படை வைத்திய சேவைகளுக்காக சட்டம் அமைக்கப்பட்டன. சேவைதொடர்பாக ஒப்பந்தம், சம்பளம் வழங்கல் போன்றவை சம்மந்தமாக 1889ல் தொட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் சீர் செய்யப்பட்டது. ஆரோக்கியமான தொழிலாளர்கள் ஒழுங்காகக் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதற்காக எடுக்கப்பட்ட அடிப்படை நடவடிக்கை களாகும் இவை. இந்திய அரசாங்கம் இலங்கையின் மீது நெருக்குதல் ஏற்படுத்தியமையாலும் உள்ளர் சமூக சேவை ஸ்தாபனங்கள் எதிர்ப்பு இயக்கங்களை ஆரம்பித்தினாலும் பின்னொடுசமயம்

மேறும் மனிதாபிமானமான தொழிலாளர் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. 2.ம், தோட்ட மக்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வியைக் கட்டாயப்படுத்தும் சட்டம் ஒன்று 1920-ல் கொண்டுவரப்பட்டது, 1927-ல் குறைந்தபடச்சம்பளம் தொடர்பான முதலாவது சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1865-ல் கொண்டுவரப்பட்ட (எஜமானர்-வேஸ்க்காரன்) தொழில் சட்டத்தில் 1922-ல் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு ஒப்பந்தத்தை மீறும் தொழிலாளி தண்டிக்கப்படுவது போன்ற சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டன, கடன் சமிபந்தமாக தொழிலாளரின் கஸ்டங்கள் 1909-ம் ஆண்டிலும் 1921-ம் ஆண்டிலும் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களால் நிவர்த்திக்கப்பட்டன காலப்போக்கில், இந்திய தேசிய வாதத்தினால் ஊக்கம் பெற்ற அரசியல் வாதிகளின் தலையிட்டின் பேரில் தொட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் உருவான கிளர்ச்சிகள் தொழிற்சங்க வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன.

சோவியத் உதவி !

சமீப காலத்தில் சோவியத் யூனியனிடம் இருந்து இந்தியாவருடா வருடம் 150 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான இராணுவபொருளாதார கடங்களைப் ("உதவிகளை") பெற்று வந்தது. வட்டியமாக முதலுமாக வருடா வருடம் 2000 மில்லியன் ரூபாவை இந்திய சோவியத் யூனியனுக்கு இருப்பிக்கட்ட வேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. அங்கைமீல் இந்தியா தனது நாணயத்தின் பெறுமதியைக் குறைத்தது. இக்காரணத்தைக் காட்டி இந்தியா கொடுக்க வேண்டிய வட்டியும் முதலுமான தொகையுடன் மேல்கிமாக 4000 மில்லியன் ரூபாய் கூட்டித் தரும்படி சோவியத் யூனியன் இந்தியாவிடம் வற்புறுத்தியுள்ளது. இத்தான் இந்தியாவிற்கான "சோவியத் உதவி".

ஆதாரம்: "பின்னால் எக்ஸ்பிரஸ்"

கியாய்கள்

போராட்டங்களால்

வெல்லப்படுகின்றன

— டானியல் அன்ரனி

நிலம் முற்றுக இன் நூம் வெழுங்கவில்லை. அந்த வெள்ளாப்பிலேயே நெற்று பொழுத சாயும் மம்மல் இருடில் கடற் கரையில் நடந்து விட்ட அந்தச் சம்பவம் ஊர் முழுவதும் செர்ய யோன பரவி ஒருவிதபத்தட்டத் தையும் பரப்பெயயும் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

எப்பொழுதுமே அவ்வேளையில் ஊழல் அமைதியுடன் காட்சியளிக்கும், கடலை அண்டி பரந்து கிடந்த வளவில் நீண்டு நெடுப்பாக வளர்ந்து நிற்கும் தென்னை மரங்களிடையே தனித்து நிற்கும் பூவரச மரத்தடியில் நின்றுகொண்டு பலர் நடந்துபோன அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி ஆவேசமாகவும், உரத்த தொனியிலும் தங்களுக்கான விவாதித்துக் கொண்டு நின்றனர்.

வாட்ட அன்று பெயர்ந்தி ருந்தது. வேகமாக அள்ளுஞ்சு வந்த காற்றில் தென்னங் கீற்றுக்கள் வெறி பிடித்து விடன.

கடல் கறுத்துக் குளம்பிக் கிடந்தது. வடுமாறி வெள்ளாம் போடத் தொடங்கிவிட்டது.

கடல் முழுவதும் மிதந்து கொண்டிருந்த தோணிகள் ‘சனசளை’ ஒசையின் சலனங்களினால் “களங்கண்டி” வலைகள் பரப்ந்திருந்த தடிகளில் குந்தியிருந்த வெள்கள் கொக்குகள் நீலவானத் தில் எழுந்து பறந்து செல்வதும் நிலை கொள்ளாமல் மீண்டும் நீர்ப்பரப்பில் இறங்கி கூரிய அலகுகளினால் எதையோ..... கொத்திச் செல்லும் முனைப்பில் போராடிக் கொண்டிருந்தன.

கடலை அண்டிய காரைதீவு வீதியில் ஆனைக்கோட்டைக்கு அப்பால் இருந்து அங்கு வரும் இழுப்பு வலைக்காரர் இழுத்து வந்த மீண்களையும், மூல் வகைகளையும் வீதியில் பரத்திப்போட்டுக் கடற்பாசிகளிலும், தாளைகளிலும் இருந்து அவற்றைப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களும் அவ்விடத்தை விட்டு விளாவில் சென்றுவிடவேண்டுமென்று பரபரத்தாலும் கற்றி நின்று காது செவிடுபடக் கூத்திக்கொண்டிருந்த காக்கைக் கூட்டங்கள் அவர்களை விடுவதா யில்லை.

வில்லூன்றி சுடலையைத் தாண்டி வடக்கால் காக்கதீவு சந்தையை நோக்கி ஒடிக்கொண்டிருந்த தோணியின் அணியத்தில் நின்ற சைமன் தூரத்தில் வரும்போதே கடற்கரை வளவில் பெரும் கூட்டம் ஆரவாரப்பட்டுக் கொண்டு நிற்பதைக் கண்டுகொண்டான். அவனுடைய மனதில் ஒரு பட படப்படு....

அற்ப சம்பவங்களைக் கூட பெரிது படுத்தி உணர்க்கி வசப் பட்டவர்களாய் உரத்து விவாதிப்பதும் விவாதம் முற்றி கைகலப்பாக மாறி தங்களுக்குள்ளே அடிபட்டுக் கொள்வதும் அந்த ஊர் மக்களுக்கு பரிச்சயமாகிப் போன ஒன்று என்பது பிரசித்தம்

சைமன் அவ்வுரில் உள்ள எல்லாவகையான மீண்டிட்காரரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத் தூம் மீண்டிட்ச் சங்கத் தலைவன் என்ற மட்டில் அவர்களுக்குள் வே எழுக்குடிய பிரச்சனைகள் பினாக்குகள் மத்தியில் தலைப் போட்டு நியாயமான தீர்வு காண வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாத கடமையாகி விட்டது.....

“டேய்... சவிரி அங்க... கவனியாடா வளவில் ஒரே சனக் கூட்டமாகக் கிடக்குது... ஊரிலே ஏதாவது நடந்து போக கோதோ...”

தோணியின் நடுத் தளத்திலிருந்து மீண்களைத் தெரிந்து பறிக்குள் போட்டுக்கொண்டிருந்த சவிரியும் சைமன் சுட்டில் காட்டிய பக்கம் தலையை நியிர்த்திப் பார்த்தான்.

“ஓம்... அண்ண ஏதோ நடந்து போச்சது போல் கிட்டு... நேற்று... இவன் பொன்றாசா தான் தண்ணியைப் போட்டிட்டு மசினானாகே கொழுவிக்கொண்டு நின்டான்...”

“நான் நினைக்கயில்ல அப்பிடியிருக்குமெண்டு. கூட்டத்தைப் பார்த்தால் விசயம் வேற போலவிடக்கு... கொஞ்சம் கரையைத் தள்ளிப்போய் பார்த்துப் போட்டுப் போவமா.....”

சைமன் தாங்கிக் கொண்டு வந்த மரக்கலை தோணியின் இடப்புறம் போட்டு வேதத்தைக் கட்டுப்படுத்தினான்.

சவிரி... காக்கதீவுச் சந்தையைப் பார்த்தான், பொழுது நல்லா ஏறிப் போய்விட்டதினால் கூட்டம் குலைந்து கொண்டிருந்தது. “அண்ண சந்த குலையுது... நேரஞ் செண்டா அவள்ளவ நாறல் மீணக்கேக்கிற விழைக்கு கேப்பாளவயன்...”

சைமன் மீண்டும் மரக்கலையை வலப்புறம் போட்டு.. கரையை நோக்கித் திருப்பினான். “சவிரி வல இழுக்கேயுக்கேயே வெள்ளாப் பாப் போட்டுது... இவனைட்டக்கு நம்மட சந்தையிலை விப்பம்... மீனும் அவ்வளவு இல்லத்தானே...”

சவிரி மீண்டும் மீண் களை மறக்குவதில் மெளனமாகி விட்டான்.. சைமன் கரையை நோக்கி வேகமாகத் தோணி யைத் தாங்கினால், தோணி கரையை நோக்கி நீரைப் பிள்ளது சொண்டு சிரிப் பாய்ந்து ஒரு சில நிமிடங்களுக்குள்ளே யே... கரையையும் அடைந்து விட்டது.

“சவிரி கொணியைக் கட்டிப் போட்டு மீண்களை சந்தைக்குக் கொண்டு போ... நான் என் வெண்டு கேட்டுப் போட்டு வாறன்”

சைமன் தோணியிலிருந்து மெந்வாக இறங்கினால், தலையில் கட்டியிருந்த துண்டை அல்லத்து கடல் உவர்ப்பில் காய்ந்து போயிருந்த ‘சொற் சொற்’ த்த முகத்தையும்... மீன் செதிழிகள் ஒட்டிக் கிடந்தமேலையும் துடைத்துவிட்டு... இடுப்பில் கட்டியிருந்த சைமையை அவிழ்த்துப் பேர்ட்டுவிட்டு துண்டை இடுப்பில் கந்றிக் கொண்டான்.

வளவில் நின்று முகம் சிவந்து போக உதடுகள் துடிக்க முகத்தில் வீழுந்து புரண்ட கொண்டிருத்த செம்பட்டையான சுருட்டை மயிர்களை ஒரு கையால் ஒதுக்கியபடி மறு கையை அடிக்கடி.. உயர்த்தியபடி நியாயங்களத்துக்கொண்டிருந்த மரியதாசன், மண் மேட்டில் ஏறி வள்ளவ நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த சைமைக் கண்டு கொண்டான்.

“அதோ... சைமன் அண்ண வாறர்... அவரட்டைச் சொல்லி இதுக்கொரு முடிவெடுப்பம்”

கூடி நின்றவர்கள் எல்லோர் பார்க்கவேயும் வளவுவத் தேடி வந்து கொண்டிருந்த சைமன் பக்கம் திரும்பியது.

“என்னடாப்பா... ஏன் இப்பிடி... விதியைக்கு முன்னமே கூட்டம் கூடி.. குத்திக்கொண்டு நிக்கிறீங்க..?”

சற்று ஏரிச்சலுடன் வெளி வந்த சைமனின் வாரித்தைக்களைக் கேட்டதும், நடந்து போன சர்ப்பலத்தை இன்னும் அவன் அறியவில்லை என்பதைக் கூடி நின்றவர்கள் ஊசி த்துக் கொண்டார்கள்.

“என்னென்னை... உங்களுக்கு விசயம் தெரியாதா.. நம்மட குசைக் கிழவனுக்கு அவன் சம்மாட்டி யோனும்.. அவன்ராஜ்தகனும் அடிச்சி... மண்ணை உடைச்சுப் போட்டாங்க...” சைமன் இதைக் கேட்டதும் பீரியிப்புடன் சந்று நேரம் மெளனமாக நின்றான்...

“ஏன் கிழவனுக்கு அடிச்சுவங்க....”

கிழவன் விடு வலைக்கு... வாறன் எண்டு போட்டு... யோண்ட்ட ஆயிரம் ரூபா கடனுச் சென்றினவராம் சுகமில்லாமல் திருக்கு முள்ள அடிச்சுக்கு கிடந்ததினால் இனிமேல் தோழி இருக்கு.. வர எலாதெண்டு சொல்லிப் போட்டாராம்... காலச் சுடன் வைக்கக் கொல்

வித்தான் இந்தச் சண்டித்தனம். இனானுண மரியதாசன் உணர் சீ வசப்பட்டவருக மீண்டும் உரத்துக் கத்தினன்...

“சம்மாட்டி மாரட்டக் கட்டி வாங்கிப் போட்டு தொழி ஜூக்கு வாறால் எண்டு சம்ரதிச் சுப் போட்டா தொழிலுக்குப் போக வேணும் இல்லாட்டியா அவங்கட காசைத் திருப்பிக் குடுக்க வேணும்.. இத்தானே நம் ஊர் வழக்கம்.. சம்மாட்டி பலமுறை காசைக் கேட்டுப்பார் தகார் குடுக்காமல் கிழவனும் வெறியிலை பேசிப்போட்டு .. அதால் ...”

யோன் சம்மாட்டியின் விடு வலையில் மன்றுடியாக தொழில் நடத்திச் செல்லுடு... சற்று வயதான சந்தியோ மீண்டும் சம் மாட்டியின் பக்கம் பரிந்து பேசி யதைக் கண்ட மரியதாசனும் அவன் கூட்டாளி யேகராசனும் கொதித்தனர். அவர்களும் யோன் சம்மாட்டியின் வளையிலை தொழிலுக்குப் போறவங்களாக இருப்பினும்... சம்மாட்டியும் அவன்டை ஆக்கனும்... செய்த வேலை அந்தி என்பது அவர்களுடைய திடமான நம்பிக்கை.

“சந்தியோ... அண்ணைக்கு சம்மாட்டி மாரட்ட நக்கிற புத்தி இள்ளும் போகயிலை...” மரியதாசன் திடமிரை வீசி ஏற்றந்த கடு சொல்லை எதிர் பாராது... சந்தியோ அதிர்ந்து போனார்...

“தம்பி மரியாதையாகப் பேசும்.. இல்லாட்டியா...

இல்லாட்டியா... என்ன செய்து போடுவிங்க... மரியதாசன முஸ்தியை உயர்த்திக் கொண்டு சந்தியோவை நோக்கி நெருங்கினான். இவ்வளவு நேரமும் அமைதியாக அவர்கள் பேச வகைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற செய்தி.. நடந்து போனவற்றை ஒருவாறு ஊதித்துக் கொள்ளாலும் விவரதம் இப்போது வேறு திசையில் திருப்புவதைக் கண்டதும் நினைவையைச் சமாளிக்க நினைத்தான்.....”

“இஞ்சை பாருங்க... நீங்களை உங்களுக்குள்ள சண்டை பிடிக்கிறீங்க பின்னேரம் சங்கத் தைக் கூடுவும்.. சம்பந்தப்பட்ட வர்களையும் கூப்பிட்டு விசாரிப் பம்.. அதுக்குப் பிறகு.. நடவடிக்கை... எடுப்பம்.. இப்ப எல்லாரும் பேசாமல் போங்கு.....”

கூடி நின்ற எல்லோரும் முனு முனுத்தபடி மெல்ல மெல்ல அவ்விடத்தை விட்டு நகரத் தொடங்கினர்

மரியதாசனும்... யேகராசனும்.. மாத்திரம்.. உரத்துப்பேசி செல்வதும் சைமனின் காதுகளுக்குக் கேட்டது... “சம்மாட்டி மாற்றை கொழுப்ப இதோடை அடக்க வேணும்..”

சைமனின் இதயத்திலும் இனம் தெரியாத துடிப்பு... பலதலை முறையாக ஏதோ... ஓர் அடியை முறையில் தொழிலாளர்கள்... நடத்தப்பட்டு வரும் முறைப்பற்றியும்.. அவனுக்கு நீண்ட நாட்களாக மனதில் ஒரு

உறுத்தல் இருந்து வந்தது..அயினும் சரியான நீந்தர்ப்ப சூழ்நிலை உருப்பெருங்கள் போய்க் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் அவற்றுடைய எண்ணங்களை வெளிக் கொண்ர முடியாமல் இருந்தது. தொழிலாளின் உணக்கிளை தற்காலிகமாகவேலும் செம்மைப்படுத்த இப்பொழுது அதற்குச் சரியான நேரம் வந்து விட்டதாக அவன் உள்மணம் உணர்த்தியது. நீண்ட நேரமாக கல்லத்துக் கிடந்த அந்தவளவு இப்போது வெறிக்கோடிக் கிடந்தது. சௌமன் சித்தினை வசப்பட்டவளைக் காலைவத் தாண்டிமண் ஒழுங்கைபில் இறங்கி வீட்டை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

சங்கக் கூட்டம் தொடருக் கரியாக நாலு மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஊரில் உள்ள சம்மாட்டிமாரில் சிறில் ஏதோ வேலை வாரணமாக கரையூர் சென்றிருந்ததினால் அவரைத் தவிர எல்லோரும் கூடியிருந்தனர். கூட்டம் கூடி பத்து நிமிடங்கள் கழியத்தான் தனது சகைப்பருத்த தேகத்தையும் தூக்கமுடியாமல். நந்தினல் சட்டைக்குள்ளே இடிட்டை வடம் பவுண்சங்கிலி சுதிதம் சம்மாட்டித் தனத்தின்... செருங்கும்... திமிரும்... முகத்தில் பிரதிபலிக்க அரக்கிறார்களில் வந்து பின் வாங்கில் குந்திக் கொண்டார் யோண் சம்மாட்டி.... தலைவர் சுருக்கமாகப் பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறினார் கூட்டம் குடும்பிடிக்கூத் தொட

ங்கி விட்டது... மரியதாங்க ஏழுந்தான். “சம்மாட்டியார் யோனும் அவர்களுடைய ஆட்கலும் செய்த செயல் மிகப் பிழை சிறு வன்டை மன்னிப்புக் கேட்க வேல்லும் பிழையெண்டால் நியாயம் காட்ட வேண்டும்” சவரிமுத்துச் சம்மாட்டி குறுக்கே குரல் கொடுத்தார்.... பணம் கொடுக்குமதியாக இருந்தால் மரியாதையாகக் கேட்டுவாங்க வேண்டியதுதான் அதற்காக தொழிலாளிகளை அடிஷ்டமாக்காராக நினைத்து கண்டபடி பேசுவதும் அடிப்படை எங்களால் போறுத்தக் கொண்டிருக்க முடியாது”

தொழிலுக்கு வாறன் எண்டுகடன் பட்டால் தொழிலுக்கு வரலேண்டியதுதான் கடமை. இல்லாட்டியா.. காசைத் திருப்பித்தரவேண்டியதுதான். சூசை சனநாளா காசைக் கொடுக்காமல்... போக்கிலித்தனம்.. செய்தான்... அதுக்காக.. இருபது வருசத்துக்கு மேலாக வெயிலெல்லும் குளிரெண்டும் பாராமல் உங்களுக்கு உழைத்துத் தந்த மறுசன் எண்டு பராமாட்டி கைநீட்டிய அடிக்கிறதா.. எங்கடை உழைப்பிலைதானே நீங்க வீடும் வாழுமாக இருக்கிறீங்க... அதுக்கென்ன அந்த ஆயிரத்தையும் தவங்களுக்கே விட்டால் ”யேகராசன் எழுந்து நின்று குரல் கொடுத்தான். “நாங்க இவ்வளவு பணம் போட்டு தொழில் நடத்துறம் அவங்களுக்கு பங்குக் காசு கொடுக்கிறம். இதையிட என்னத்தை அவங்கு உழைச்சுத் தந்திட்டாங்க சாப்த்திய

வீட்டென்டாலும்.. செத்த வீட்டென்டாலும் எங்கட்டதானே ஒடி வருவினம்.. ஐஞ்சோ பத்தோ குடுத்து நாங்கதானே உதவி செய்திரு, சம்மாட்டி யோனின் பேச்சு தலைமை வகித்துக் கொண்டிருந்த குசைக்குக் கோபத்தை யும் எரிச்சலையும் கொடுத்தது.

குசை எழுந்தான் சம்மாட்டி மார் ஏதோ தொழிலாளர் களுக்கு அள்ளிக் கொடுப்பதாக கூறினார் அவன் இருால் போட்டுச் சுறுப்பிடிப்பது எங்களுக்கு விளங்காது எண்ட எண்ணாம் போல கிடக்கு ஒரு வருஷத்தில் கமிசனுக்கு எண்டு ஒரு தொழிலாளியட்ட ஆயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் வளிக்கிறீங்க ஆனால் அவனுக்கு கொடுக்கிறது என்ன இருந்தாறு அல்லது முன்நாறு ஒரு காராயப் போத்தல் உழைக்கிற தில் தோணிக்கு வலைக்கு எண்டு எவ்வளவுத்தை தன்னி நீங்க எடுத்துக்கொள்கிறங்க இதெல்லாம் எங்களுக்கு விளங்காததல்ல முன்று மாதமாக திருக்கூடுக்குத் தெரு கிடந்த கிளவன்ட்ட என்னென்று பணம் வருக். எல்லோரும் தலைவர் பேசியதை அறைதியாய் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இனி ஞானுர் கனிசீர் சம்மாட்டிமாரை ரகசியமாக சின்டல் பண்ண தொடிங் கிணர்.

மரியதாசன் மீண்டும் எழுந்தான் நாங்கன் இனிமேல் இவங்கட தொழிலுக்குப் போவதாக இருந்தால் எங்களுடைய பகுப்பணத்தைக் கட்ட வேணும்

"கமிசன்" பணம் சரியாக்கக் கணக்குப் பார்க்க வேணும், குசைக்கிழவனிடம் மண்ணிப்புக் கேட்ட வேணும். இல்லாவிட்டால் கூடவில் வல இறங்காது. சபையிலிருந்த எல்லோரும் ஜூட்டதித்தார்கள். சம்மாட்டி மாரிடையே முனு முனுப்பு சுற்பட்டது. யோண்சம்மாட்டி எழுந்தார் எல்லோரையும் சுற்றி முற்றுப் பார்த்தார் கனத்து குரலை ஒருதடவை செருமிவிட்டுக்கொண்டார்.

இஞ்சு நாங்க ஒண்டும் பயந்தாங்கள்ல எங்கள் ஆராலும் வெருட்டேலாது. உங்கட உழைப்பு வந்ததான் நாங்கள் காப்பிடப் போறம் எத்தனை நாளைக்கு சுருண்டு கிடக்கப் போற்றிக் கற்றாய்கள் எங்கட காவிலதான் வந்து வீழுவின்கி அப்ப பாப்பம்.

யோண் சம்மாட்டி குறிவிட்டு கூட்டத்தை விட்டு விறுவிறு என்று வெளியேறினார் அதைத் தொடர்ந்து என்னாச் சம்மாட்டிமாரும் வெளியேறி னர்.

கூட்டம் அல்லோல கல் ஜோலப் பட்டது. யோண் சம்மாட்டியின் தியிரான வாரித்தைகளைக் கேட்டதும் கூடியிருந்த தொழிலாளர்கள் வெருண்டெழுந்தனர்.

தலைவர் எல்லோரையும் சமாதானப் படுத்தினார் மீண்டும் கூட்டம் ஒழுங்குக்கு வரசில நிமிடங்கள் கென்றன.

கட்டசியில் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளுக்கு இனங்கும் வரை... ஒரு வருடம் சம்மாட்டிமாரட தோணியில் கால் வைக்கக் கூடாது என்று தீர்ப்பானாம் எடுக்கப்பட்டது.

"சைமன் அண்ணை சைமன் அண்ணை" விருந்தையில் சீரித் துப் போட்டு நண்டு சப்பியும் நெந்தும் போன்றால் ஸிரசல் கண்டுவிட்ட பழம் வணிகன் அரிக்கன்னாம்பின் மங்கிய வெளிச்சத்தில் வைத்து வெட்டி வெருவாக்கமாக பொத்திக் கட்டிக் கொண்டிருந்த சைமன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். பட்டிக்கு மேலால் தலைகள் பல தெரிந்தன. இருட்டில் ஒன்றும் தெளியாதத் தெரியாவிட்டாலும் அது மரியதாசனின் கரராத்த குரல் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டான்.

இவ்வளவு நேரமும் பட்டில் யடியில் கருண்டு படுத்துக்கொண்டு கிடந்த குசையின் "கறுவல்" பலமாகக் குறைத்தது, "ஆர் மரியதாசே ஏன் வாசவில் நிக்கிறீங்க பட்டிலையத் திறந்து கோண்டு உள்ள வாங்களன். நாய் ஒன்டும் யெய்யாது" குசைவாம்பை எடுத்து முற்றத்தில் வெளிச்சம் படக்கூடியதாக அாக இப் பித்ததான் மரியதாசனும். யேகராசாவும் இருட்டில் தடுமாதியபடி திண்ணையில் வந்து குசைக்கு அக்கம் பக்கமாகக் குந்திக்கொண்டார்கள். குசை மீண்டும் மடவளைப்புக்குதியை கால்களில் பெருவிரல்களுக்குள் மாடியிப் பொறுக்கப் பிடித்துக் கொண்டு வேகமாகக் கிசல்களை

பொத்திக் கொண்டே... குளிலிக்குள் இருந்து மனைவிக்குக் குரல் கொடுத்தான்.

இஞ்ச பிழேவா.. மரியதாசக்கு. யேகராசாவுக்கும் கொஞ்சம் தேத்தண்ணி கொண்டுவா. குறை நினைக்காதிங்கடாப்பா... கூப்பன் சினி எப்பவோ முடிஞ்சு போச்சுது... சூசை வேசாக சிரித்தான்...

யேகராசாவும் மரியதாச நும் சிரிக்கவில்லை முகம் இருங்கு போய்க் கிடந்தது. இருவருடைய முகத்திலும் அப்பீக் கிடந்த மங்மூலைக் கண்டு கொண்டான் குசை.

"என்னப்பா.. ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீங்க ஏதாவது விசேஷம்.. சங்கச் சட்டத்துக்கு எல்லாத் தொழிலாளியளும் அன்றஞ்சு நடக்கிறுங்கதானே"

குசை கேள்வியைக் கேட்டதும் யேகராசனும் மரியதாசனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர்.

ஓம்.. அண்ணோ ஒருத்தனும் சம்மாட்டிமாற்ற தோணியில் இன்றவரை கால் வைக்கில் ..

குசையின் முகம் பெருமித்தால் மல்லந்தது எத்தனைதாக்காக்களுக்குள் கண்டைபோட்டுக் கொண்டாலும் தொழிலாளர்கள் நியாயான இப்படியான போராட்டங்களில் ஒற்றுமைப் படும் உறுதியை என்னவீ தலைக்குள் சியந்து கொண்டான்.

"ஆனால் கதை இப்ப வேறு யாகப் போகப் போகுதபோவ கிடக்கு.. சம்மாட்டிமார் தொழி

வாளர்களை விலைக்கு ஆங்கலாம் என்றுயோசிசு போட்டாங்க சூசை அதிர்ச்சியுடன் நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

ஏன் என்ன நடந்தது... மின் டிவிமுங்காமல் சொல்லன்... குசை பதட்டப்பட்டான்.

“சாமிநாத அண்ணன் விடுவணக்குப் போறதுக்குச் சம்மதிச் சுப் போட்டாராம்...

ஏன்?

விடுவணி நின்று போனதால் தொழிலாளிகளேல்லாம் “களங்கண்டுவணிக்குப், தூண்டலுக்கு மாகப் போய்விட்டாங்க, ஆனால்... பாவும் சாமிநாதன் மூன்று தாளாகத் தொழிலுக்குப் போகவில்லை. போறதுக்கு வேறு தொழி லும் கிடைக்கயிக்கிலை. பாவும் மூன்று நாளா வீட்டில பட்டினி. பொறுக்க முடியாமல்... யோன்ன் சம்மாட்டியட்டப் பேசும் கடன் கேட்டிருக்கிறான்... அவன் விடுவணிக்கு வந்தால் குடுக்கிறன் என்டானும். இவரும் சம்மதித்துவிட்டான்.

சூசையின் மூன்றில் மின் னல் கொடி படர்ந்து மறைந்தது.

போராட்டங்கள் நியாயமானவர்யாக இருந்தாலும் கூட அதன் எதிர்விளைவுகளை சமாளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இல்லாவிடில் தோல்வியைத் தழுவக்கூடும் என்பதை முதல் முறையாக அப்பொழுதுதான் உணர்ந்து கொண்டான்.

பல தலை முறைகளாக இருந்து வரும் அந்த அடிமைப்

போக்கை தகர்த்தெறிவதென்டால் வேகப்பட்ட காரியம் இல்லை என்பதையும் புரிந்து கொண்டான்.

“அண்ணே... யோன் சம்மாட்டி இன்னும் ஆக்களைப் பிடிக்கிறதுக்கு விலை போட்டுத் திரியிருக்கும். இப்பிடியே விட்டுவிட்டால் ஒவ்வொருத்தராகப் போய்ச் சேர்ந்து விடுவாங்க, ஊர் முழுவதும் ஒரே பகட்டமாக இருக்கிறது அவங்களோடு போறவங்களை நம்மட ஆட்கள் கரையில் நின்று மறிக்கப் போருங்க எந்தச் நிமிடத்திலும் சம்மாட்டிமார் ஆக்களைவச்சு எங்களைப் பழி வாங்கலாம்... என்று இப்பதான் குத்தகாரன் சிலுவராசா வந்து விட்டில் சொல்லிப் போட்டுப் போயிருக்கிறுன்...”

மரியதங்களில் பேச்சில் பின்னணியாக... ‘ரகசியத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சம்பவங்கள் சூசையின் மனத் தில் படம் பிடித்தன. ஊரில் ஒரு இரத்தக்களிர் ஏற்படுவதின் அசுமாத்தங்கள் தெரிந்தன.

குசினிக்குள் இருந்த பிலோ மினு சுடச்சுட மூன்று கோப்பை கருக்குள் தேனீரைக் கொண்டு வந்த அவர்கள் அருடே வைத்து விட்டு அப்பால் சென்று கதை கேட்கக் கதவருகோடு நின்று கொண்டான்.

தேனீர் கோப்பைகள் உறிஞ் சப்பட்டு வெறுமையாகிக் கொண்டிருந்தன.

சூசையின் சிந்தனையில் பல

என்னங்கள் ஒன்றாகபின் ஒன்
ரூபப் பட்ட எடுத்தன.

கூட்டத்தில் “எத்தனை
நாளைக்கு இப்பிடிச்சுருண்டு கிடப்
பீங்க.. பறநாயன் எங்க காவில்
தான் வந்து விழுவிங்க”
யோன் சம்மாட்டியின் கொழுப்
பான் பேச்சு நினைவில் வந்து
மோதியபோது.. அவன் அறியா
மலே தேவெமல்லாம் படப்படத்
தது. சினத்தினால் கார்த்தைகள்
வெளிவர மறுத்தன.

பொத்திக் கொண்டிருந்த
வலைகளையும் நூலையும் அப்படியே
விட்டுவிட்டு சுற்று நேரம் அமை
தியாக இருந்தார்.

“எப்படியாவது முதல் கட-
மாக சம்மாட்டி மற்ற கொழுப் பப் அடக்க வேணும்”
திட்டரென சிந்தனையிலிருந்து விடு
பட்டவன் போல் மெது அாக
எதையோ... காதுக்குன் குசுகுசுத்
தாங் சைமன்.

யேசுராசனும் மரியதாச
னும் விழிகளை அகல விரித்தனர்.
முத்திலும் மகிழ்ச்சி ரேஷைகள்
படர்ந்தன.

“ஓம் அன்ன... அதுதான்
சரியான வழி நமக்கு நிட்சயமாக
இதில் வெற்றியும் கிட்டும்.

தம்பி... நீர் சொல்லுவது
பிழை இதுதான் சரியான முடிவுமல்ல. நமக்கு கிடைக்கப்
போவது முழு வெற்றியும் அல்ல. தற்காலிகமான ஒரு கட்டத்து
வெற்றிதான். முழு வெற்றி
கான வேண்டும். அதற்காகப்
போராட வேணும். அதில்
கிடைக்கிற அந்த மாற்றத்தில்
தான் நமக்கு உண்மையான
விடுவு பிறக்கும் விளங்குதே...

அப்பநீங்க... நாளைக் கால
விலை ஆட்களைக்கூட்டிக் கொண்டு
ஊங்க... ஒரு தீர்மானத்திற்கு
வருவாம்.

யேசுராசனும் மரியதாசனும்
ஏழுந்தனர்.

தவறணையிலிருந்து அப்பொ
அதுதான் இரண்டு போத்தல்
கள்கு வாங்கி வந்து வைவத்து
விட்டு சகிச்செயரில் களைப்பாற
ஆயாசத்துடன் காய்ந்த சம்
மாட்டி யோன், சவரிமுக்குது
சம்மாட்டி இருங்கு கேற்றைத்
திறந்த கொண்டு படப்படப்படுவன்
உள்ளே வருவதைக் கண்டதும்...
ஒரைந்து புரியாமல் ஏழுந்து உட்
கார்ந்தார்,

“என்ன சவிரி... அயசரமாக
இடி வாற என்ன விசயம்”

“அதையேன் சம்மாட்டி
கேட்கிறீயன்... நாம் போட்ட
திட்ட மெல்லாம் மன்னைப்
போயிற்றுது...” வழுக்கைவிழுந்
திருந்த தலையை ஒரு கையால்
கடவிக் கொண்டே எதிரே
இருந்த சாய்வு நாற்காலியில்
இருக்க முடியாமல் ஒருக்களித்து
சாய்ந்து கொண்டார். அவரு
முகம் செத்தப்போய்க் கிடந்
தகை யோன் சம்மாட்டியும்
உணர்ந்து கொண்டார்.

“என்னாண்டு விசயத்தைச்
சொல்லும் கானும்...” யோன்
சம்மாட்டி அயசரப்படுத்தினார்.

“அவங்க எல்லாம் ஒற்று
மைப்பட்டுப் போட்டாங்க போல கிடக்கு சங்கத்தில் அங்கத்தவ
சேமிப்பு ஜயாயிரத்
கையும் எடுத்து, அவங்க சங்கத்
தால் இரண்டு விடுவலை புதைஞ்சு
போட்டாங்களாம்... இன்டைக்
குக்கடலில் இறங்கப் போருங்க”

சவரிமுத்துச் சம்மாட்டி
சொன்ன கேதினைக் கேட்டதும்
யோன் சம்மாட்டி அப்படியே
இடி விழுந்தவர் போல உட்
கார்ந்து விட்டார்.

“கிடைக்கிற அவ்வளவுத்
கையும் சமமாகப் பங்குபோடப்
போகிறங்களாம். ‘கமிசனுக்கு’
எண்டு கழிக்கிற ஒவ்வொருவரு
கடவுசைகம் சரியாகக் கண்க்குப்
பார்த்து, வருசம் முடிவில் குடுப்
பாங்களாம். வன்னத் துக்கு
வலைக்கு எண்டு எந்தக் கழியும்

இல்லையாம். இப்ப வள்ளுக்களை மாதக் கூலிக்கு பிடிச்சிருக்கிறங்க கொஞ்ச நாள் போன்ற வள்ளுமே வேண்டிய போடுவாங்களாம்.

யோசனை சம்மாட்டி எதுவும் சிந்திக்கலும் ஆற்றலை அந்தக் கணமே இழந்து விட்டவர் போன்... பிரமை பிடித்து இருந்தார். தோழிலாளர்களின் உழைப்பினால் கடலுக்குள் கால் கூட வைக்காத தனக்குத் திடைத்த வாழ்க்கை, விடுவளவு, வளைகள், வள்ளுக்கள்...!

“அப்ப... இனி நாம் என்ன செய்வது சம்மாட்டி” யோசனை மிகவும் நெந்துபோன குரவில் மிகவும் மெதுவாகக் கேட்டார். “இனிமேல் இப்படியே விட்டு விட்டால் எந்த விலைகளைக்

கட்டி விட்டுமுலை க்குள்ள பேரடவேண்டியதுதான்... தோணிகளை முயக்கதையில் கட்டிப் போடவேண்டியதுதான்.. அவங்க ராச்சியம்தான் இஞ்ச வரும்..”

அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த வேளை... கடற்கரையில் வெடியோசை கேட்டது. பெருத்த ஆரவாரதத்தடி புது விடுவிலைகளைச் சுமந்த சிறு தோணிகள்... ஒரு கால கட்டத் தில் ஒரு சமுதாயத்தில் ஊறி விருந்த அடிமைப் போக்கின் ஒரு கட்டத்தை தற்காலிகமாக யேலும் உடைத்துவிட்ட வெறி யில் எதிர்கால நம்பிக்கையைத் தேக்கிய வள்ளும் மாபெரும் ஆழ்வட்டி நோக்கிப் பாய்ந்து செக்கு கொண்டிருந்தன. *

SPACE DONATED BY

TEKNO STANELY ROAD, — JAFFNA.

கலவிதமான மோட்டார்
உதிரிப்பாகங்களும்
எம்மிடம் கிடைக்கும்.

Wishnu Parts Stores

விஷ்ணு
மாட்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்
பிரதான விதி,
பருத்தித்துறை.

மோட்டார் டயஸ்மோ.
டட்டவுட், கோண் வயறிங்,
ஆஸ்மச்சர் றிவைன் டிங்
பற்றறி கார்ச் முதலினன
யெது கொடுப்பயர்கள்

குணம் மோட்டார்
எலெக்ட்ரிக் வேக்ஸ்
மத்திய மகாவித்தியாஸ்ய விதி
தென்வீயடி, — கருவெட்டி.

ஸ்ரூபோ, கைக்கடிகாரம், மணிக்குடுகள்
குறித்த தவணையில், சிறந்த முறையில்
திருத்திக் கொடுக்கப்படும்

இன்றே விழுயம் செய்யுங்கள்

ருகூ எலக்ட்ரிக்கல்

பிரதான வீதி, நெல்லியடி.

உங்கள் தேவைக்கு!
இன்றே நாடுங்கள்

RAJAH STORES
ராஜா ஸ்டோரஸ்

நெல்லியடி, ... கருவெட்டி

உரிமையாளர்: க. செல்வசாமி

எல்லாவிதமான
ஆங்கில மருந்து வகைகளுக்கும்

மந்திகை பார்மஸி

Manthikai Pharmacy

மந்திகை, — ஏலோலி.

உங்கள் வாகனத்திற்குரிய
சகலவிதமான உதிரிப்பாகங்களுக்கு
இன்றே விறையம் செய்யுங்கள்

லக்ஷ்மி மோட்டோர்ஸ்
பிரதான வீதி.
நெல்லியடி, ... கரவெட்டி

இப்பத்தினிலை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்கால யாழ்ப்பானம்
நந்தர்மட்டம், 54/16, ஆத்திரிகுடி வீதியில் வசிக்கும் க. தணிகாசலம்
அவரிகளால், 93, ஸ்ராண்வி வீதியிலுள்ள யாழ்ப்பான அச்சகத்தில்
1975 சித்திரை மாதம் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.